

Svanučé

Glasnik Kristove Prisutnosti

SVANUĆE

Broj 5

Svibanj 2016

Hrvatsko izdanje Članci u ovom
broju uzeti su iz tekući broja
časopisa
„Svanuće“ na engleskom jeziku

*First-class postage paid at Rutherford,
NJ. Published by The Dawn Bible Students
Association, 199 Railroad Avenue, East
Rutherford, NJ 07073. \$12 per year.*

Sent without cost overseas.

Poslano u inozemstvo bez troškova.

www.dawnbible.com

ARGENTINA: A. Lupsor, Calle
Almirante Brown 684, Monte
Grande C.P, 1842 Buenos Aires

AUSTRALIA: Berean Bible Institute,
P.O. Box 402, Rosanna,
Victoria 3084

BRAZIL: A Aurora, Caixa Postal
50088, Rio de Janeiro, RJ
CEP 20050-971

BRITISH ISLES: Associated
Bible Students, 102 Broad Street,
Chesham, HP5 3ED, England

CANADA: P.O. Box 1565, Vernon,
British Columbia, V1T 8C2 Canada

CROATIA: Kneza Branimira 18,
44010 Sisak

FRANCE: L'Aurore, 45, Avenue de
Gouvieux, 60260, Lamorlaye

GERMANY: Tagesanbruch
Bibelstudien- Vereinigung, Postfach
11 03, 64368 Ober-Ramstadt

GREECE: He Haravgi (The Dawn),
199 Railroad Avenue, East Rutherford,
NJ 07073 USA

INDIA: The Dawn, Blessington,
#34, Serpentine Street, Richmond
Town, Bangalore 560025

SPAIN/ITALY: El Alba/Aurora,
Associazione Studenti Biblici, Via
Ferrara 42, 59100 Prato—Italia

SADRŽAJ

VRHUNCI SVANUĆE

Izvori Bez Vode 2

Međunarodne Biblijske Studije

Povećana Vjera 13

Zahvalna Vjera 15

Ponizna Vjera 17

Djetetu Slična Vjera 20

Radosna Vjera 22

KRŠĆANSKI ŽIVOT I UČENJE

Sinovstvo 25

The Dawn – Svanuće

Croatian Edition – MAY 2016

First Issue published December 2013

Printed in USA

Izvori Bez Vode

„Jer je moj narod učinio dva zla: napustili su mene, izvor žive vode, i isklesali si nakapnice koje ne mogu držati vodu.“ Jeremija 2:13

SOTONIN CILJ još od njegovog pada bio je razbiti Božji program za pomirenje čovječanstva. Prije Potopa, on je bio uspješan u zagađivanju ljudske rase sa svim oblicima zloće i zla, izuzev nekolicine vjernih pojedinaca kao što su Henok, i, na koncu Noa i njegova obitelj - osam duša koje je Bog spasio iz Potopa. (1. Moj. 5:22-24; 1. Pet. 3:20) Bog je nakon Potopa dopustio Sotoni da djeluje na zemlji, osim činjenice da je on bio ograničen kada je konačni božanski naum mogao biti ugrožen. (Ps. 76:10) Bog je to dozvolio da pokaže svom ljudskom i duhovnom stvorenju neizmjernu grešnost grijeha. (Rim. 7:13)

Kada se je Bog počeo baviti s nacijom Izrael, on im je dao svoj zakon sa obećanjem da ih bude blagoslovio u “košarici i žitnici” budu li samo bili ponizni i iskreno se trudili biti poslušnima. (5. Moj. 28:1-14) Osim toga, on je rekao da ako bilo koji pojedinac bude bio u stanju držati savršeno njegov zakon on će dobiti život. (3. Moj. 18:4,5) Budu li vjeni, Izraelcima je kao naciji bilo obećano, “bit ćete mi osobito dragocjeni iznad svih naroda,...i bit ćete mi kraljevstvo svećenika i sveti narod.” (2. Moj. 19:5,6) To su bila dragocjena obećanja i trebala su biti snažnom

motivacijom na poslušnost. Međumim, povijest Židova pod Zakonom je duga, žalosna priča o neposlušnosti i posljedičnoj kazni.

U vrijeme kada se je Bog počeo baviti s nacijom Izrael, Sotona se je bio dobro utvrdio u vladavinama i narodima koji su bili njihovi susjedi. Te su nacije bili idolopoklonici i prakticirali su svaku vrstu nemoralna. Izraelci su bili izloženi takvom stilu života dok su bili robovi u Egiptu. Kasnije, nakon što su se utvrdili kao nacija u svojoj zemlji, utvrdili su da su razuzdanosti njihovih susjeda bile veće iskušenje da su okrenu prijašnjim stvarima kojima su svjedočili u Egiptu. Oni su očito smatrali da su ograničenja nametnuta na njih Zakonom bila represivna i zato su ih počeli zaobilaziti ili ignorirati. Čini se da su bili zaboravili ili počeli podcjenjivati obećanja blagoslova i naklonosti koja im je Bog dao budu li nastojali držati njegove zapovijedi najbolje što budu mogli.

LAŽNI PROROCI U IZRAELU

Jedno od najučinkovitijih oruđa koje je Sotona koristio da zavede Izrael bili su lažni proroci. Mekim i podmuklim riječima, oni su zadobili štetnu nadmoć nad umovima ljudi i Izraelskih vladara. U Jeremiji 23:1-40 je izvještaj o Gospodinovom nezadovoljstvu sa tim lažnim prorocima i njegovo tugovanje nad djecom Izraelovom koji su bili zavedeni od strane njih. Tekst djelomično glasi, "Prorocima. Srce je u meni skrhanu;..."Jer zemlja je puna preljubnika; zbog tih se ljudi zemlja u crno zavila, a ispaše u pustinji sagorješe. Njihova je trka zloba, a moć im je nepravda. Da, i prorok i svećenik zlikovci su, čak i u Domu svome nađoh im pakost" - riječ je Jahvina...Ali u proroka jeruzalemskih vidjeh

strahote: preljub, prijevarne putove, jačaju ruke zločincima, te se nitko od zločina svojih ne obraća. Svi su mi oni kao Sodoma, a žitelji kao Gomora!" (reci 9,11,14) Na drugom mjestu, Bog kroz proroka navodi, "Strahote i grozote zbivaju se u ovoj zemlji: proroci laž proriču, a svećenici poučavaju na svoju ruku. A mojem narodu to omilje!" (Jer. 5:30,31)

Prorok Jeremija je bio tužan što se tiče neposlušnosti Izraela zato što je cijela zemlja bila ispunjena sa preljubicima, svjetovnim i zlim osobama. Međutim, narod je i dalje nastavio na svom zlom putu, i radio ono što nije bilo u redu sa nasiljem i sa svom svojom snagom, ljubeći "da tako postupaju." Njihovi lažni proroci i zli svećenici bili su kolovođe u toj zloći - čak izabravši Hram kao scenu njihovih bezakonja protiv Gospodina.

NAGOVJEŠTAJ BUDUĆNOSTI

Apostol Petar nam govori da je ono što se dogodilo Izraelu sa njihovim lažnim prorocima bilo nagovještaj onog što se imalo dogoditi pravoj crkvi kroz cijelo Evanđeosko Doba. Apostol navodi, "Bilo je u narodu i lažnih proroka, kao što će i među vama biti lažnih učitelja, onih koji će prokrijumčariti pogubna krivovjerja, zanijekati Gospodina koji ih otkupi, i naući na se brzu propast. I mnogi će se povesti za njihovim razvratnostima. Zbog njih će se kuditi put istine. U svojoj će vas lakomosti kupovati izmišljotinama. Njihova osuda već odavna nije dokona i propast im ne drijema." (2. Pet. 2:1-3)

Među vodećim sektama koje su stvarale nevolju Ranoj Crkvi bili su Gnostici. Ti oduševljeni i samodostatni filozofi hvalili su se da su bili u stanju

vratiti čovječanstvu spoznaju pravog i višeg bića, a što su oni smatrali da je bilo izgubljeno u svijetu. Apostoli su spomenuli nekoliko od tih lažnih proroka, koji su pokušali iskrčiti put promjenama u prava učenja i obožavanje Boga i Njegovog Sina Isusa Krista, i podignuti novu religiju koji su izvukli iz svojih vlastitih maštanja. Apostol Pavao, u svom savjetu Timoteju, je naveo, "Taj ti zadatak predajem, sine Timoteju, u skladu s proroštvima nekoć nad tobom izrečenima: na njih oslonjen, bij boj plemeniti imajući vjeru i dobru savjest, koju su neki odbacili i doživjeli brodolom vjere. Među njima je Himenej i Aleksandar, koje sam predao Sotoni da nauče ne huliti." (1. Tim. 1:18-20)

LAŽNI CRKVENI SISTEM

Jedna od zabluda koje su se počele uvlačiti u crkvu u danima apostola bilo je učenje da se je Krist vratio po drugi puta i da je prema tome tada bilo vrijeme sa sakupljanje crkve k Gospodinu. Apostol Pavao upozorio je crkvu, govoreći, "Neka vas nitko ne zavede ni na koji način: jer taj dan - dan Kristovog Drugog Dolaska - neće doći ako najprije ne dođe otpadanje i otkrije se čovjek grijeha, sin propasti." (2. Sol. 2:3) Zatim apostol nastavlja opisivati da će se taj "čovjek grijeha" uzvisiti iznad Boga, i postaviti se u Hramu Božjem. Pavao upozorava da ta "tajna bezakonja" već djeluje - sjeme te velike zablude već je bilo posijano. On nastavlja, govoreći da će se u svoje vrijeme "Bezakonik otkriti, kojega će Gospodin pogubiti duhom svojih usta i uništiti sjajem svog dolaska [Grčki: parousia - prisutnost]." (reci 4-8)

Mi znamo iz povijesti da je sjeme posijano u tim ranim vremenima rodilo veliki lažni crkveni sistem. To

je najveći od lažnih proroka, jer ga je Sotona postavio kao krivotvorinu pravog Krista i i pravog kraljevstva. Citiramo iz Drugog Sveska Studija Svetog Pisma, str. 272: “Taj Čovjek Bezakonja je sistem, a ne neki pojedinac, kao što mnogi izgleda zaključuju; da kao što se Krist sastoji od pravog Gospodina i prave Crkve, tako se i Antikrist koji je krivotvoreni sistem sastoji od lažnog gospodina i otpadničke crkve, kojoj je na neko vrijeme dozvoljeno da krivo prikazuje istinu, da se služi obmanom i da krivotvori autoritet i buduću vladavinu pravog Gospodina i njegove Crkve, i da opije narode sa lažnim tvrdnjama i pretpostavkama.”

Iz tog su se velikog sistema kasnije rodile mnoge “kćeri,” svaka objavljujući svoju vlastitu poruku koja je izokretala ili razvodnjavala “vjeru koja je jedanput zauvijek predana svetima.” (Juda 3) Apostol Petar je rekao o svim tim sistemima: “Oni su izvori bezvodni, oblaci vjetrom gonjeni; za njih se čuva mrkla tmina. Naklapajućí naduvene ispraznosti, požudama putenim, razvratnostima mame one što netom odbjogoše od onih koji žive u zabludi. Obećavaju im slobodu, a sami su robovi pokvarenosti. Jer svatko robuje onomu tko ga svlada.” (2. Pet. 2:17-19)

LAŽNI SISTEMI RAZOTKRIVENI

Apostol Pavao je naveo da u određeno vrijeme ti zli sistemi i njihove zablude budu bili razotkriveni istinom iz Božje Riječi, i na koncu uništeni kao dio događaja povezanih sa Gospodinovim Drugim Dolaskom, ili prisutnosti. (2. Sol. 2:8) Zatim apostol otkriva onoga tko je stvarni neprijatelj i pobornik tih sistema. On kaže da oni “djelovanjem Sotoninim dolaze sa svom silom, lažnim znamenjima i čudesima i sa svim

nepravednim zavaravanjem onih koji propadaju poradi toga što ne prihvatiše ljubavi prema istini da bi se spasili. I zato im Bog šalje djelovanje zavodničko da povjeruju laži, te budu osuđeni svi koji nisu povjerovali istini, nego su se odlučili za nepravednost.” (reci 9-12)

Proročanstvo navodi da je cijeli taj zli sistem Sotonino djelo, i on će pokazati veliku moć, znakove i čuda kroz njega. Kada razmatramo u našim mislima povijest tih sistema, mi vidimo kako su oni sa krajnjom podmuklošću i Sotoninom silom, sa svim vrstama znakova i čuda, trvdili da su ponavljali čuda Krista i njegovih apostola, baš kao što se i Egipatski čarobnici “Janes i Jambres suprotstaviše Mojsiju.” (2. Tim. 3:8; 2. Moj. 7:11,22) Takvi su umješni varalice tokom svih vjekova napravili velika prikazivanja, popraćena sa svim vrstama krivotvorenja i prijevare, čime su osjetila i razumijevanje kod ljudi od svih naroda bili zavedeni. Tako je to bilo sa lažni crkvenim sistemom tijekom Evandeoskog Doba. Puno je svijeta bilo zavedeno na divljenje, slijepu pobožnost, i bezuvjetnu podložnost arogantnim tvrdnjama i umnoženim zabludama i grijesima te “djelotvorne zablude.”

Mi sada nećemo razmatrati do u detalje razdoblje Reformacije, koja je počela negdje oko 1400 A.D, ili vrijeme Napoleonovog uspjeha u presijecanju nešto od snage sistema “čovjeka grijeha”na kraju 18 stoljeća. Unatoč gubitku značajne civilne vlasti, taj je veliki lažni sistem još zadržao mnogo od svog utjecaja na umove ljudi, i ima malo ili ništa dokaza o njegovom raspadu. Međutim, sa Drugim Dolaskom našeg Gospodina, koji je označio početak žetve Evandeoskog Doba, treba doći vrijeme da “munja izlazi od istoka i bljesne do zapada.” (Mat. 24:27) Misao je da svjetlo

istine, prouzrokovano Gospodinovom prisutnosti, ima da prodre u gotovo svaku stvar, otkrivajući istinu i razotkrivajući zabludu. To će prema proročanstvu rezultirati, sa velikim sukobom u kojemu će “sile nebeske” biti poljuljane. (redak 29) To će potresanje zatim obuhvatiti sve druge aspekte društva i razviti se u veliko “vrijeme nevolje,” o kojemu se na drugim mjestima govori kao o danu Božjeg gnjeva. (Dan. 12:1; Mat. 24:21; Sef. 1:18) Pri kraju tog “vremena nevolje” svi će sistemi “sadašnjeg opakog svijeta” biti uništeni a Sotona svezan. (Gal. 1:4; Otkr. 20:1,2) Jedan od tih je i otpadnički crkveni sistem - jedan od glavnih Sotoninih instrumenata.

ESKPLOZIJA ZNANJA

“Sjaj” kojeg je spomenuo Pavao u 2. Sol. 2:8, i “munja” koju je Isus prorekao u Mateju 24:27, su oboje simboli povećanog znanja, što je također prorekao i Danijel kada je govorio o “razdoblju svršetka.” (Dan. 12:4) Počev od kasnih 1800 -ih, mi počinjemo vidjeti veliki eksploziju znanja na svim područjima - i vjerskim isto tako kao i drugim poljima. Zapazite donju listu, što je samo jedan uzorak izuma koji su rezultirali kroz povećanje znanja.

- 1876 Telefon, četverotaktni motor
- 1877 Fonograf
- 1879 Električna žarulja
- 1886 Suha baterija, automobili na benzin
- 1893 Dizel motor
- 1900 Radio prijenos
- 1903 Aeroplan
- 1907 Umjetna plastika

1909 Televizijski prijenos
1928 Penicilin
1931 Elektronski mikroskop
1938 Programirano računalo, nuklearna fisija
1947 Tranzistor
1951 Nuklearna snaga za proizvodnje električne energije
1960 Laser
1970 Džepni kalkulator
1971 Mikroprocesor, elektronička pošta
1984 Mobitel
1990 Internet
1995 Optički disk za pohranu [DVD]

Mogli bi smo biti skloni zaboraviti da je porast znanja u današnjem svijetu nešto što se dogodilo iznenada, u usporedbi sa tisućama godina u prošlosti u kojima je bilo relativno malo povećanja znanja. I sa obzirom na opće obrazovanje ljudi i u stvari znanstvenih postignuća, nakupljena spoznaja je napredovala eksponencijalnom brzinom u posljednjih stoljeće i pol u usporedbi sa prethodnih šest tisuća godina. Sada 2016, procjenjeno je da se nakupljena spoznaja udvostručuje svakih dvanaest mjeseci - zaista zapanjujuća brzina rasta.

ISUSOVI SLJEDBENICI POSLUŽENI

Međutim, prvi koji su imali biti blagoslovljeni sa sjajnim svjetljenjem prisutnosti našeg Gospodina bio je njegov narod, njegovi sljedbenici. Spoznaja Istine u odnosu na Božji Plan za čovjekovo spasenje je simbolizirana kao hrana. Isus je rekao da kad se on bude vratio da će se “opasati,” i svoje sluge koji su vjerno bdjeli “posaditi za stol,” i pristupiti i “posluživati ih.”

(Luka 12:37) To je obećanje bilo, i još uvijek je, predivno ispunjeno.

Sveto Pismo jasno uči da je Isus, kod svog Prvog Dolaska, došao da umre za Adama i cijelu njegovu rasu, kako bi oni mogli imati priliku biti vraćeni u život na zemlji, i ako budu bili vjerni zakonima kraljevstva, dobiti vječni život. Apostol Pavao je tu stvar naveo ovako, “Jer kao što u Adamu svi umiru, isto tako će u Kristu svi biti oživljeni.” (1. Kor. 15:22) Razdoblje u kojem će ljudi biti vraćeni u život na zemlji Apostol je Petar opisao kao “vremena obnove svega, što je od postanka svijeta govorio Bog na usta svih svojih svetih proroka.” (Djela 3:21) Vjerni stražari Siona su shvatili tu veliku nadu za svijet, bila je to jedna od zraka sjajnog svjetla, i zadovoljavajući obrok “hrane” s kojom su bili posluženi. Ta je spoznaja obradovala srca onih koji su bili vidjeli, očima vjere, sjaj Gospodareve prisutnosti.

BOŽJI GNJEV - ZATIM NJEGOVO KRALJEVSTVO

Samo je nekolicina cijenila blagoslove spoznaje istine koji su bili posluženi tijekom razdoblja Žetve - oni koji bili “čekali” na razvoj Božjeg plana. Međutim, kroz porast u općem obrazovanju isto tako kao i u komunikaciji, opće je prosvjetljenje doseglo mase čovječanstva, uključujući i siromašne. To je rezultiralo sa glasnim povikom za pravdom i jednakošću, i traženjem prava, i stvarnih i zamišljenih. Taj je sukob odveo čovječanstvo u dva svjetska rata i nebrojene manje ratove, sukobe i bitke - i na poljima isto tako kao i u sukobima riječima i ideologijama. Sa ljudske točke gledišta, tome čini se da nema kraja na vidiku.

Stvari koje smo razmotrili u gornjim odlomcima, isto tako kao i mnogi drugi dokazi, ukazuju na naše vrijeme kao na dane Kristove nevidljive prisutnosti i dana Božjeg gnjeva. Djelujući kao “mišica” Božje moći, naš Gospodin koji se je vratio uništava sadašnje zle zemaljske sisteme, uključujući u svoje vrijeme, i Sotonu, “boga” sadašnjeg zlog svijeta. (2. Kor. 4:4) Gospodin to čini, kao što smo prethodno zapazili, “sa duhom svojih usta.” (2. Sol. 2:8) Duh iz Gospodinovih ustiju je Riječ Božja, i razvoj brzih sredstava tiskanja je bio poplavio svijet sa Biblijama u pripremi za Žetvu Evandeoskog Doba, i što je također rezultiralo sa sjajnim svjetljenjem pristutnosti našeg Gospodina.

Mi znamo iz proročanstva u Mateju 24:22 da će “izabrani” - potpuna Crkva sa Kristom kao svojom Glavom - imati prednost privođenja kraju Sotonine vladavine na zemlji. Detalji sukoba koji će imati za posljedicu zbacivanje Sotone sa prijestolja prorečeni su simboličkim jezikom u Otkrivenju 19:11-21. Stari Zavjet također govori o tome vremenu: “Neka se sveti raduju u slavi, neka kliču s ležaja svojih! Nek' im pohvale Božje budu na ustima, mačevi dvosjekli u rukama da nad pucima izvrše odmazdu i kaznu nad narodima; da im kraljeve bace u lance, a odličnike u okove gvozdene da na njima izvrše sud davno napisan - nek' bude na čast svim svetima njegovim! Aleluja!” (Ps. 149:5-9) U Otkr. 20:1-3 čitamo o rezultatu vrhunca tog dijela Vremena Nevolje: “I vidjeh anđela[Krist]: side s neba s ključima Bezdana i s velikim okovima u ruci. Zgrabi Zmaja, Staru zmiju, to jest Đavla, Sotonu, i okova ga za tisuću godina. Baci ga u Bezdani koji nad njim zatvori i zapečati da više ne zavodi narode dok se ne navrši tisuću

godina. Nakon toga ima biti odriješen za malo vremena.” Kada Sotoni i mnoštvu njegovih lažnih proroka više ne bude bilo dopušteno da “zavode narode,” Božje će Kraljevstvo, pod Kristovom upravom, biti uspostavljeno na zemlji. Postoje mnoga predivna proročanstva koja govore o tome vremenu. Jedno od tih je u Iza. 25:6-9, koje djelom glasi: “I uništit će na ovoj gori[kraljevstvu] lice pokrivala prebačena preko svega naroda i zastor koji je rasprostrt nad svim narodima.” Sadašnje “pokrivalo” nad svim ljudima i “zastor” nad narodima mrtvački su pokrovi neznanja, paznovjerja, i sumnje koji potiču od Sotone i poticani su kao načini zavodjenja čovječanstva. Međutim, prorok navodi da će Gospodin ukloniti ta pokrivala prijevare i zablude.

Bog, govoreći kroz Proroka Jeremiju, objašnjava kako će čovječanstvo biti obrazovano u njegovom kraljevstvu: “Zakon ću svoj staviti u dušu njihovu i upisati ga u njihovo srce. I bit ću Bog njihov, a oni narod moj. I neće više učiti drug druga ni brat brata govoreći: 'Spoznajte Jahvu!' nego će me svi poznavati, i malo i veliko - riječ je Jahvina.” (Jer. 31:33,34)

Uistinu, u taj veliki i slavni dan biti će samo jedan izvor. Biti će to “čista rijeka vode života, bistra kao kristal; izvirat će iz prijestolja Božjega i Jaganjčeva. Posred...i s obje strane rijeke,” biti će “stablo života,...lišće stabla,” će biti za “ozdravljanje naroda.” Cijelo čovječanstvo biti će pozvano da pije od te čiste vode: “I Duh i mladenka govore: Dođi! I neka onaj tko čuje, kaže: Dođi! I neka dođe onaj tko je žedan. I tko god hoće, neka zagrabi vodu života besplatno.” (Otkr. 22:1,2,17)

Povećana Vjera

Ključni redak: „*I rekoše apostoli Gospodinu: Uvećaj nam vjeru.*“
Luka 17:5

Izabrani tekst:
Luka 17:1-10

U UVODNOM retku današnje pouke, Isus je rekao svojim učenicima, „Nije moguće da ne dođu sablazni, ali jao onomu po kome one dolaze.“ (Luka 17:1) „Sablazni“ ili uzroci za spoticanje, postoje u sadašnje vrijeme zato što je Sotona vladar sadašnjeg svijeta. Većina čovječanstva je manje ili više pod njegovim utjecajem – zaslijepjeni zabludom, praznovjermem, i skloni grijehu. (Efež. 2:2; 2. Kor. 4:4)

Isus je upozorio da bi neki, pod Sotoninim utjecajem, mogli pokušati namjerno navesti na spoticanje njegove sljedbenike. On je rekao što se tiče takvih da bi bilo bolje takvome da si „mlinski kamen objesi o vrat i da bude bačen u more.“ (Luka 17:2) Utopiti se u moru značilo bi gubitak sadašnjeg života, ali ne i buduće prilike za život u Kristovom kraljevstvu. Međutim, oni koji sada namjerno progone Gospodinove sljedbenike i traže načina kako da ih okrenu da ne slijede pravednost, izopaćujući njihovu vlastitu savjest i iskvaruju sami sebe, da će im biti puno teže zadovoljiti uvjete kraljevstva, kada budu bili podignuti iz groba.

U 3 retku naše pouke, Isus pokazuje važnost pokajanja i milosrđa. „Ako brat tvoj sagriješi protiv tebe, prekori[opomeni] ga; i ako se pokaje[misli drugačije, obnovi], oprost mu.“ Mi svi trebamo Božje milosrđe,

zato što smo svi nesavršeni. Međutim, mi moramo „obnoviti“ naše misli, riječi, i postupke, i dovesti ih u poslušnost Božjim načelima i normama u najvećoj mogućoj mjeri.

Učenici su shvatili koliko je teško primjeniti te pouke u njihovom osobnom životu. Kao što je navedeno u našem Ključnom Retku, oni su molili Isusa, „Uvećaj nam vjeru.“ Mnogi su krivo razumjeli njegov odgovor na tu molbu. On je rekao, „Da imate vjeru kao zrna gorušice, rekli bi ste ovome dudu: Iščupaj se s korijenom i posadi se u more! I poslušao bi vas.“ (redak 6) Zacijelo Isus nije želio da njegovi sljedbenici doslovno zapovijede drveću da se čudesno iščupa i da se baci u more. Umjesto toga, pouka je u tome da bi smo trebali imati apsolutno pouzdanje u upute i obećanja koja su nam dana u Riječi Božjoj. Stoga, mi bi smo trebali ići naprijed sa vjerom koja „pomiče drveće,“ prihvaćajući sva obećanja koja nam je Bog zasigurao u svojoj Riječi.

Rad Božje milosti u našem životu je naklonost prema nama, i naša poslušnost njegovim zapovijedima je prvenstveno za naš rast i razvoj. Bilo koja služba koju bi smo mogli prinositi Gospodinu je prednost. Kada učinimo sve što nam je zapovijedio, mi se ne možemo hvaliti. U najboljem slučaju, Isus kaže, „sluge smo beskorisne,“ zato što smo bili učinili ono što smo bili moralno obavezni učiniti. (redak 10) Bog je možda mogao daleko lakše izvršiti svoje djelo nekom drugom metodom. On može koristiti nekog drugog, ili anđele, ili druge providnosti svojeg ogromnog carstva. Nitko od nas nije neophodan za Božje djelo.

Prema tome, prilika ulaska u Gospodinov vinograd i rad u njemu je uglavnom za našu vlastitu dobrobit. Takva služba pruža radosti i blagoslove koje

drugačije ne bi smo imali. Osim toga, to nam donosi izvjesna iskustva koja su neophodna za naš duhovni razvoj. Neka bi Gospodin pomogao svakome od nas dok nastojimo uvećati našu vjeru u njega i u sva njegova obećanja.

Pouka dva

Zahvalna Vjera

Ključni redak: „*A jedan od njih se, vidjevši da je ozdravio, vrati natrag slaveći na sav glas Boga.*“
Luka 17:15

Izabrani tekst:
Luka 17:11-19

U BIBLIJSKIM VREMENIMA, s gubavcima se postupalo kao sa izopćenicima. Guba je u to vrijeme bila neizlječiva, i smatrala se vrlo zaraznom. Prouzrokovana sa

sporo rastućom vrstom bakterije, ona je uzrokovala teške, izobličujuće kožne čireve i oštećenja živaca. Ona je također uzrokovala deformitete, osakaćenje, i čak sljepoću. Pod Židovskim Zakonom, gubavci su trebali ostati u izolaciji. (3. Moj. 13:46) Oni nisu mogli zarađivati za život i bili su ovisni o njihovoj obitelji, ili dobronamjernosti prijatelja ili stranaca.

U našoj pouci, kako se Isus približavao Jeruzalemu putem iz Samarije i Galileje, uz cestu je bilo deset gubavaca. Kada su oni čuli da prolazi Isus iz Nazareta, odmah su ga prizvali što su glasnije mogli. Obično bi gubavci tražili novac, ali u ovom je slučaju bilo „Učitelju, smiluj nam se.“ (Luka 17:11-13)

U odgovoru na njihov vapaj, Isus je rekao deseterici gubavaca, „Idite se pokazati svećenicima.“ (redak 14) U skladu sa Božjom pripremom za Židove pod njihovim Savezom Zakona, svećenici su trebali prosuditi u slučajevima gube, odlučujući da li je ili nije bolest stvarno bila guba, ili je osoba bila čista. (vidi 3. Moj. Poglavlja 13 i 14) Isusova je uputa podrazumijevala mogućnost izlječenja, sugerirajući da kada dođu do svećenika, oni budu bili proglašeni čistima.

Deset gubavaca je pokazalo vjeru, i umjesto da su vapili za trenutnim ozdravljenjem, oni su jednostavno slijedili Isusovu zapovijed. Dok su išli k svećenicima, oni su ustanovili da su bili izlječeni. Kakvu su hitnost sada morali imati! Ako nakon što se pokažu svećenicima budu bili proglašeni čistima, konačno bi im bilo dozvoljeno vratiti se svojim obiteljima i prijateljima.

Nakon što je bio proglašen čistim, jedan od bivših gubavaca vratio se Isusu, pao mu pred noge, i proslavio Boga, kako je navedeno u našem Ključnom Retku. On je bio Samarićanin, grupa s kojom se Izraelci obično nisu družili. (Ivan 4:9) Isus je skrenuo pažnju na činjenicu da se samo jedan od deseterice vratio zahvaliti mu. Međutim, tom jednome, on je rekao, „Ustani; idi: vjera te tvoja iscijelila.“ (Luka 17:17-19)

U Bibliji, guba je simbol grijeha. Deset gubavaca je u mnogome slično paloj rasi čovječanstva, od koji su mnogi shvatili da su nečisti i vapili k Gospodinu za očišćenjem, priznajući njegovu veličinu i moć kao Sina Božjeg. (Efež. 1:7; Kol. 1:14) Mnogi su izjavili Gospodinu svoju želju za oprostjenjem grijeha, ali kako je vrijeme prolazilo oni su zaboravili svoje prednosti koje su rezultirale iz takvog blagoslova. Doista

samo ih se nekolicina sjetila njihovih molitvi Gospodinu za milosrđe, i stoga su zanemarili proslaviti Boga u njihovim svakodnevnim životnim aktivnostima.

Samarićanin u našoj pouci dobro predstavlja mali razred zahvalnih Gospodinovih sljedbenika koji su, sa zahvalnošću i vjerom, nastojali dati mu slavu u svojim riječima, mislima i djelima. Nebeski poziv tijekom sadašnjeg Evandeoskog Doba imao je za svrhu pronaći i razviti tih nekoliko koji će sačinjavati klasu Nevjeste, Isusove suradnike u njegovom kraljevstvu. Neka bi svatko od nas nastavio razvijati, sa zahvalnošću, vjeru u našeg Nebeskog Oca i njegovog ljubljenog Sina, Krista Isusa, primjenjujući sve više i više Gospodinove upute i načela u našoj svakidašnjici.

Pouka tri

Ključni redak: „A carinik, stojeći podalje, ne htjede ni oči podići prema nebu, nego se udaraše u prsa govoreći: Bože, milostiv budi meni grešniku.“
Luka 18:13

Izabrani tekst:
Luka 18:9-14

Ponizna Vjera

ISUS JE IZGOVORIO usporedbu da opomene one koji su se smatrali pravednima, a prezirali su svakog drugog. On je rekao, „Dva čovjeka uzidoše u Hram pomoliti se: jedan farizej, drugi carinik. Farizej se uspravan ovako u sebi molio: 'Bože, hvala ti što nisam kao ostali ljudi: grabežljivci, nepravednici, preljubnici ili - kao ovaj carinik.' Postim dvaput u tjednu, dajem desetinu od svega što steknem.“ (Luka 18:9-12)

Kao što je navedeno u našem Ključnom Retku, carinik – ili „poreznik“ – osjećao se drugačije. On se nije smatrao dostojnim pogledati u nebo, nego je jednostavno molio Boga za milosrđe. Isus je završio usporedbu rekavši da taj čovjek „siđe opravdan kući svojoj, a ne onaj! Svaki koji se uzvisuje, bit će ponižen; a koji se ponizuje, bit će uzvišen.“ (redak 14)

Sa Božjeg stanovišta, oba su čovjeka bili grešnici i bilo im je potrebno oprostjenje. Farizej se pouzdao u svoja nesavršena djela i nije tražio oprostjenje, dok je carinik shvaćao svoje stanje i molio se za milosrđe. U Isusovim danima, Farizeji su bili istaknuta vjerska grupa koja je poštivala Zakon i poučavala narod o njemu. Međutim, kroz različite usporedbe, Isus je istaknuo da je kod većine njih religija bila samo izvanjsko pokazivanje, i držanje Zakona samo izvanjska posušnost, koja nije dolazila od srca.

Mnogi su Farizeji prezirali carinike, odbijajući njihovo društvo. Oni su kritizirali Isusa jer je jeo s njima isto tako kao i sa priznatim grešnicima. (Luka 5:30) Isus nije gledao na izvanjski izgled nego na srce. On nije volio carinike zato što su bili grešnici, niti je osuđivao Farizeje zato što su izvanski držali Zakon. Ne možemo steći dojam da Bog više voli ljude koji žive u grijehu od onih koji nastoje živjeti najbolje što mogu u skladu s njegovim Zakonom. Umjesto, pouka koju bi smo stalno trebali imati na umu je da smo mi svi lišeni savršenstva i da nam je potrebno Božje milosrđe. Grešnik koji to prepoznaje je više ugodniji Bogu, i bliži oprostjenju, nego mnogo moralnija osoba koja ne uspijeva vidjeti svoje vlastite grijehe i nedostatke.

Isus je ukazao na tu zabludu Farizeja, rekavši, „Ne treba zdravima liječnika, nego bolesnima. Nisam

došao zvati pravedne, nego grešnike na obraćenje." (reci 31,32) Isus je nastojao skrenuti pažnju na činjenicu da premda su Farizeji tvrdili da su bili pravedni, da to nisu bili. Oni su bili nesavršeni i grešni, i trebao im je Spasitelj. Međutim, stanje njihovog srca nije bilo takvo da cijene njihovu potrebu i da dođu k Gospodinu po oprostjenje.

Obje su klase predstavljene među Kršćanima danas. Neki se pouzdaju u članstvo u crkvi i pohađanje iste, dobrotvorni rad, ili općeniti moral za svoje spasenje, dok zanemaruju činjenicu da su „svi sagriješili i lišeni su slave Božje.“ (Rim. 3:23) Drugi vjernici, možda i ne tako zapaženi, mnogo spremnije razabiru svoje vlastite slabosti i priznaju ih, prihvaćajući oprostjenje grijeha i obećanje vječnog života kao Božje nezasluzene darove, temeljene na žrtvi njegovog jedinorođenog Sina. (Efež. 1:6,7) Prema tome, nemojmo se pouzdati u našu vlastitu pravednost, niti prezirati druge, nego nastavimo razvijati našu vjeru, s poniznošću srca.

Djetetu Slična Vjera

Ključni redak: „*Zaista, kažem vam: Tko god ne primi kraljevstvo Božje kao malo dijete, nipošto neće ući u nj.*“

Luka 18:17

Izabrani tekstovi:

Luka 18:15-17

APOSTOLI SU čuli Isusovo naučavanje o kraljevstvu, i prirodno je da su počeli razmišljati o velikim nadama koje su ležale pred njima. Isus bi uskoro trebao biti Izraelski kralj, a njima bi bili ukazani časni položaji kao njegovih suradnika. Oni su se čak prepirali oko toga koje će položaje zauzimati, i tko bi od njih trebao biti najveći. (Luka 9:46) Isus je želi o poučiti svoje učenike da nije njihova vlastita veličina bila to što je trebalo uzeti u obzir, nego Božja naklonost prema njima. Oni su trebali imati duh cijenjenja Božjeg djela milosti jedni u drugima, smatrajući jedni druge kao predstavnike Isusa i njegovog Oca na nebu.

Kada su doveli djecu k Isusu da prime njegov blagoslov, učenici, smatrajući da je Gospodinovo vrijeme bilo previše vrijedno da bi ga se tako koristilo, prekorili su roditelje. (Luka 18:15) Isus je međutim naredio da bi trebalo dopustiti djeci da dođu k njemu. „Pustite dječicu neka dolaze k meni i ne branite im: jer takvih je kraljevstvo Božje.“ (Luka 18:16)

Isus je zatim izgovorio riječi našeg Ključnog Retka. Sa tom izjavom, on je iskoristio priliku poučiti svoje učenike još jednoj važnoj pouci. Neki od njih počeli su se osjećati previše sigurnima da će biti članovima vladajuće kraljevske klase. Oni još nisu

shvaćali da će oni koji žele biti smatrani dostojnima da sjede sa Otkupiteljem na njegovom Mesijanskom prijestolju slave, i da imaju udjela s njim u blagoslivljanju svih naroda na zemlji, biti stavljeni na ključne ispite.

Sveto Pismo svjedoči: „Pobjednika ću posjesti sa sobom na prijestolje svoje, kao što i ja, pobijedivši, sjedoh s Ocem svojim na prijestolje njegovo.“ „Da prokušnost vaše vjere - dragocjenija od propadljivog zlata, koje se ipak u vatri kuša - stekne hvalu, slavu i čast o Objavljenju Isusa Krista.“ (Otkr. 3:21; 1. Pet. 1:7)

Pouka koju je Isus želio usaditi u svoje učenike je da oni ne budu ušli u kraljevstvo osim ako ne budu bili slični djeci, poučljivi, i povjerljivi. Djeca koja su bila dobro poučena su poslušna i u potpunosti se pouzdaju u mudrost njihovih roditelja i njihovu brigu za njih. Slično tome, svi koji postanu djecom Božjom moraju dosegnuti to isto stanje srca. Jednom drugom prilikom, učenici su pitali Isusa, „Tko je najveći u kraljevstvu nebeskom?“ Učitelj je pozvao malo dijete među njih, i rekao, „Tko god se, dakle, ponizi kao ovo malo dijete, taj je najveći u kraljevstvu nebeskom.“ (Mat. 18:1-4)

Kao Isusovi sljedbenici mi ne bi smo trebali biti djeca u smislu razumijevanja ili razvoja karaktera. Apostol Pavao je napisao, „ne budite djeca razumom...razumom budite odrasli.“ (1. Kor. 14:20) To jest, mi moramo primiti poruku kraljevstva sa poniznošću i jednostavnošću, kao djeca, ali zatim rasti u poslušnosti u zrelost u Kristu.

Oni koji su sada pozvani da sjede s Kristom na njegovom prijestolju u svoje vrijeme moraju se „pokoravati jedni drugima odjenuti poniznošću: jer Bog se oholima protivi, a poniznima daje milost.“ (1. Pet.

5:5) „Uzdaj se u Jahvu svim srcem i ne oslanjaj se na vlastiti razbor. Misli na nj na svim svojim putovima i on će ispraviti tvoje staze.“ (Izreke 3:5,6)

Pouka pet

Radosna Vjera

Ključni redak: „*Jer Sin čovječji je došao potražiti i spasiti ono što je izgubljeno.*“
Luka 19:10

Izabrani tekstovi:
Luka 19:1-10

Jerihon, „bijaše ondje čovjek imenom Zakej,...nadcarinik[glavni poreznik] i bijaše bogat.“ (Luka 19:2)

Zakej je bio Židov, i poreznik za Rimsku vladu. U tim danima, poreznici su također bili i procjenitelji, odlučujući koliko će se svakoga teretiti za platiti. Većina poreznika iskoristila je svoj položaj i utjecaj, i ili su preopteretili ljude ili su primali mita, povećavajući tako svoja osobna bogatstva. Kao posljedica toga, oni su bili prezreni i na njih se gledalo kao na zloglasnu grupu ljudi. Zakej je bio „glavni poreznik,“ što je vjerovatno značilo da je nekoliko poreznika bilo zaposleno pod njim da mu pomažu u tom poslu.

Zakej je „htio vidjeti tko je to Isus,“ i upoznati ga ali nije to mogao zbog velikog mnoštva ljudi koje je tamo bilo prisutno, „jer je bio niska rasta.“ On je potrčao naprijed i „popeo se na smokvu“ da vidi Isusa koji je tuda prolazio. „Kada je došao do toga mjesta, pogleda Isus uvis, ugleda ga i reče mu: Zakeju, žurno siđi jer se danas trebam zadržati u tvojoj kući.“ To je bila čast koju Zakej uopće nije bio očekivao. „I siđe on žurno i s radošću ga primi.“ (reci 3-6) Zakej je nema sumnje bio iznenađen kada ga je Isus nazvao imenom. Možda je Isus čuo kako se mnoštvo podruguje i smije tom malog rasta, bogatom cariniku, zbog toga što se popeo na to drvo.

Kada je mnoštvo vidjelo što se dogodilo, „svi mrmljahu,“ otpužujući Isusa jer ide biti gost „čovjeku grešniku.“ Zakej je tada rekao Isusu, „polovicu svog imetka dajem siromasima; i ako sam ikome uzeo nešto na prijevaru, vraćam mu četverostruko.“ (reci 7,8) Isus je znao da je Zakej bio mnogo bliže ispravnom stavu srca od onih samopravednih koji su ga osuđivali.

Isus je tada rekao, „Danas je došlo spasenje ovoj kući, jer je i on sin Abrahamov.“ Zakejevo se srce počelo obraćati od grijeha i sebičnosti, i sada je bilo usmjereno prema Bogu i pravednosti. Slično tome, spasenje je došlo tokom ovog Evandeoskog Doba svima onima od duhovnog sjemena Abrahamovog – onima koji su se pokajali za svoje grijeha i došli u sklad s Gospodinom, i nastojali hoditi u skladu s njegovim putevima. „Budući da imamo ta obećanja, očistimo se, ljubljeni, od svake ljage tijela i duha ostvarujući svetost u strahu Božjem.“ (2. Kor. 7:1 GB)

Naš Ključni Redak ističe važnu istinu. Kao posljedica Adamove neposlušnosti, ljudska savršenost i

vječni život bili su „izgubljeni“ za Adama i sve njegovo potomstvo. Isus je došao da „potražiti i spasiti“ ono što je bilo izgubljeno dajući svoj život kao „otkupninu za sve.“ „U svoje vrijeme“ svaki će pripadnik Adamske rase, nakon što budu bili podignuti iz mrtvih, biti dovedeni do „spoznanja istine“ i data im potpuna prilika vraćanja k Bogu. (1. Tim. 2:3-6) Izraz „Sin čovječji“ u našem Ključnom Retku je titula koja skreće našu pažnju na veliko pokazivanje poniznosti od strane Božjeg jedinorođenog Sina, koji je došao na zemlju biti Otkupiteljem čovjeka. Koliko bi naša vjera trebala biti radosna!

Sinovstvo

„Gledajte kakvu nam je ljubav darovao Otac, da se sinovima Božjim nazivamo...Ljubljeni, sada smo sinovi Božji i nije se još očitivalo što ćemo biti; ali znamo da ćemo, kada se on pojavi, biti poput njega, jer ćemo ga vidjeti kao što on jest.“ - 1. Ivan. 3:1,2

CIJENJENJE prednosti sinovstva je bitna pomoć našoj vjernosti. Pored našeg uvodnog teksta, mi zapažamo sljedeće izjave iz Svetog Pisma. “Tada oni koji se bojahu[pokazuju strahopoštovanje] GOSPODINA često govorahu jedan drugome; i GOSPODIN je to slušao, i čuo, te je pred njim napisana knjiga spomenica...Oni će biti moji, govori GOSPODIN nad vojskama, u onaj dan kada uredim svoje dragulje; i poštedit ću ih kao što čovjek poštedi vlastita sina koji mu služi.” (Mal. 3:16,17) “Jer svi ste vi djeca Božja po vjeri u Krista Isusa.” (Gal. 3:26) “Da budete neporočni i bezazleni , sinovi Božji...usred izopačena i pokvarena naraštaja u kojemu svijetlite kao svjetlila u svijetu.” (Filip. 2:15) “Jer svi oni koje vodi Duh Božji, sinovi su Božji...Sam Duh svjedoči zajedno s našim duhom da smo djeca Božja. Ako smo djeca, onda smo i baštinici: baštinici Božji i subaštinici Kristovi; ako doista zajedno s njim trpimo, da zajedno budemo i proslavljeni.” (Rim. 8:14,16,17) “Doista, cjelokupno Stvorenje s istinskom željom iščekuje to očitovanje sinova Božjih.” (Rim. 8:19)

Velika je prednost biti Božjim djetetom, zato što smo, prema njegovoj Riječi, mi svi jednom bili “djeca neposlušnosti...po naravi bili djeca gnjeva.” (Efež. 2:2,3) Da nije bilo otkupiteljskog djela Isusa Krista, mi bi smo i dalje bili pod osudom na smrt. Mi, zajedno sa cijelom palom rasom čovječanstva, ne bi smo mogli biti računati kao dio Božje obitelji dokle god bi smo bili “djeca” grijeha i smrti nasljeđenog od naših praroditelja.

ADAM JE IZGUBIO SINOVSSTVO

Adam je bio stvoren kao sin Božji – zemaljski, ljudski sin, na “sliku” i “obličje” Božje, iako “tek malo niži od anđela.” (1. Moj. 1:26,27; Ps. 8:4,5) Adam je kroz neposlušnost izgubio svoje sinovstvo. S njim je također izgubio i zajedništvo s Bogom. Njegovo potomstvo nema taj blagoslov da budu sinovi Božji, niti imaju zajedništvo s njim. Međutim, navodeći detaljnije riječi Apostola Pavla, mi čitamo: “I vi bijaste mrtvi zbog prijestupa i grijeha u kojima ste nekoć živjeli po Eonu ovoga svijeta, po Knezu vlasti zraka, po tomu duhu koji sada djeluje u sinovima neposlušnima. Među njima smo i mi nekoć živjeli u požudama tijela svoga, udovoljavajući prohtjevima tijela i ćudi, te po naravi bijasmo djeca gnjeva kao i drugi.” (Efež. 2:1-3)

Apostol nam ovdje govori da smo mi bili rođeni kao djeca Adamove neposlušnosti, i gnjeva povezanog sa Božjom osudom njega u Edenu. U tom stanju, mi smo bili „mrtvi zbog prijestupa i grijeha“ – to jest, mrtvi u Adamovom prijestupu. Međutim, mi nalazimo zraku nade u riječima: „Onaj tko vjeruje u Sina, ima život vječni; a onaj tko ne vjeruje Sinu, neće vidjeti život, nego gnjev Božji ostaje na njemu.“ (Ivan 3:36) Zaista, nije bilo nikakve nade u sinovstvo za bilo koga od

čovječanstva sve dok Isus, Božji „jedinorođeni Sin,“ nije došao u svijet. (redak 16) Međutim tada je ta nada ponovno oživjela.

Abraham je bio veliki čovjek, i predan pravednosti, ali on nije bio sin Božji. Izvještaj kaže da je on bio „Priateljem Božjim.“ (Jakov 2:23) Mojsije je slično tome bio plemenita ličnost, i vjerni sluga, ali nije bio sin Božji. Pavao je rekao, „A Mojsije, uistinu, bijaše vjeran u svoj kući njegovoj kao sluga...ali Krist, kao Sin, nad svojim vlastitom kućom; čija smo kuća mi.“ (Hebr. 3:5,6) Ovdje smo upoznati sa mogućnošću sinovstva, ali kako se postaje članovima tog kućanstva sinova? Kako dolazi do promjene da više nismo djeca neposlušnosti, pod božanskom osudom, i postajemo djecom Božjom?

KAKO POSTAJEMO SINOVI

Ako ćemo cijeniti taj odnos moramo znati kako je on moguć. „Otkupnina za sve“ koju je pružio „čovjek Krist Isus“ je temelj za sve. (1. Tim. 2:5,6) Isus je nadalje obrazložio, rekavši, „Zaista, zaista, kažem vam: Onaj tko sluša moju riječ i vjeruje onomu koji me poslao, ima život vječni i ne dolazi na sud, nego je prešao iz smrti u život.“ (Ivan 5:24) Apostol izražava sličnu misao sa sljedećim riječima: „Sada, dakle, nema osude onima koji su u Kristu Isusu;...Jer zakon Duha života u Kristu Isusu oslobodio me zakona grijeha i smrti.“ (Rim. 8:1,2)

Način na koji postajemo sinovima Božjim je dolaženjem k njemu u potpunom vjerovanju i vjeri „u Krista Isusa,“ njegovog jedinorođenog Sina, i bezuvjetnim posvećenjem da ćemo vršiti njegovu volju. Kroz uračunavanje zasluge otkupnine, ako se tako posvetimo, mi smo pokriveni Kristovim „plaštem

pravednosti,“ i predstavljeni Ocu. Zaogrnuti tim „plaštem,“ mi smo „prihvaćeni u Ljubljenome,“ jer nas Otac gleda kao pravedne – opravdane u njegovim očima. (Iza. 61:10; Efež. 1:6; 1. Kor. 6:11) Tako smo oslobođeni od Adamske osude, i „začeti“ za novu „živu,“ živuću nadu. (1. Pet. 1:3) Budući da više nismo djeca Adamove neposlušnosti, mi smo sada opisani kao „poslušna djeca,“ i smatra nas se sinovima Božjim. (redak 14) Izostaviti bilo koj dio u tom procesu znači zaustaviti proces postajanja sinom.

Židovski sljedbenici Gospodara bili su prvi od ljudske rase od vremena savršenog Adama koji su postali sinovima Božjim. To se dogodilo na dan Pedesetnice. U izvještaju Ivanovog Evanđelja, on navodi da je Isus došao k svojoj Židovskoj braći, ali da ga većina „ne primiše; a svima koji ga primiše on dade moć da postanu djeca Božja, onima koji vjeruju u njegovo ime.“ (Ivan 1:11,12) Kasnije, počev s Kornelijem, Poganskim časnikom, ta prednost sinovstva bila je proširena na sve, bez ograničenja na nacionalnost ili nešto drugo. (Djela 10:1-45) Stoga, Božja je volja da ljudi iz svih nacija, plemena i jezika sačinjavaju one koji čine njegovu kuću sinova.

„ABBA, OČE“

Pavao je napisao: „Jer svi oni koje vodi Duh Božji, sinovi su Božji. Jer niste primili duha robovanja da se opet bojite, nego ste primili Duha posinjenja, u kojemu kličemo: Abba, Oče!“ (Rim. 8:14,15) Fraza, „Abba, Oče,“ je prekrasan izraz. Još jednu upotrebu tog izraza možemo naći u ovim riječima: „I budući da ste sinovi, poslao je Bog u vaša srca Duha svoga Sina, koji kliče: Abba, Oče! Stoga više nisi sluga, nego sin.“ (Gal.

4:6,7) Ovdje zapažamo da taj povik proizlazi iz naših srca kroz utjecaj Svetog Duha.

U ovim recima, „Abba,“ je Kaldejska riječ za Oca, ostavljena neprevedenom, i Grčka riječ „pater“ je prevedena sa „Otac.“ Prema tome, svaka je ukazivanje na Boga kao „Oca.“ Isus je koristio obje riječi. „Abba“ je bila riječ s kojom je odrastao. Njegov materinji jezik kao djeteta je bio Kaldejsko Aramejski. Nema sumnje da je on volio izgovarati ime svog Nebeskog Oca na način na koji je bio prvobitno poučavan. Razmislite o jednostavnosti i toplini riječi našeg Gospodina u njegovoj molitvi koja je zabilježena u Marku 14:36: „Abba, Oče, tebi je sve moguće; otkloni od mene ovu čašu: ali ne što ja hoću, nego što hoćeš ti.“

USVAJANJE – PRAVNI PROCES

U jednom od redaka koje smo upravo razmotrili – Rimljanima 8:15 – uvedena je jedna druga riječ. To je riječ „usvojenje,“ koja se pojavljuje nekoliko puta u Novom Zavjetu. U današnjoj praksi, „usvojiti“ znači uzeti osobu – obično dijete – u nečiju obitelj pravnim procesom, koji, kada je završen, rezultira tako da se „usvojenog“ smatra kao da je on ili ona bilo prirodno dijete obitelji, sa svim pravima i prednostima s tim povezanim. Isto je sa našim posinjenjem. Grčka riječ koja je prevedena sa „posinjenje“ prema Strongovoj konkordanciji, znači „postaviti kao sina.“ Korištenje te riječi naglašava pravni proces s kojim smo mi učinjeni prihvatljivima Bogu i tako postali sinovima, začetima od njega kroz njegov Duh.

U skladu s tom misli, trebale su biti ostvarene izvjesne pravne zakonitosti kroz rođenje, smrt i uskrsnuće Krista Isusa prije nego smo mi mogli postati

Božjim sinovima. Pavao je naveo te stvari u ranijim poglavljima poslanice Rimljanima. Trebala je biti omogućena otkupna cijena, i također je bilo nužno njeno plaćanje Božjoj pravdi, „da je pravedan i da opravdava onoga tko vjeruje u Isusa.“ (Rim. 3:26) Budući da su ti zahtjevi bili zadovoljeni, put u sinovstvo bio je zakonito učinjen dostupnim. Ako smo stoga slijedili korake koje smo prethodno razmotrili – vjera u Isusovu krv i bezuvjetno posvećenje – mi smo „postavljeni kao sinovi“ pravnim sredstvima otkupljenja i začecem Svetim Duhom koja je omogućio Bog.

DRUGAČIJA RIJEČ

U brojnim odlomcima Novog Zavjeta, Petar, Ivan, i Pavao koriste riječ za „sinove“ koja prenosi misao o pojedincu koji dijeli posebnu bliskost sa Ocem. Thayer's Greek Lexicon komentira tu riječ, govoreći da ona označava „sve koji su vođeni Duhom Božjim i stoga blisko povezani s Bogom.“ Ta je riječ korištena u 1. Pet. 1:14: „Kao poslušna djeca ne suobličujte se prijašnjim požudama u vašemu neznanju.“ Ivan ju koristi u Ivanu 1:11,12 koji smo tekst citirali ranije u našoj pouci, i onda ponovno u našem uvodnom tekstu, gdje on govori o „ljubavi Očevoj,“ po kojoj smo mi „nazvani sinovima Božjim,“ i obećano nam je da „ćemo biti poput njega, jer ćemo ga vidjeti kao što on jest.“ (1. Ivan. 3:1,2)

Pavao također koristi istu riječ u opisivanju našeg položaja kao sinova. On kaže, „Da budete neporočni i bezazleni, sinovi Božji, besprijekorni usred izopačena i pokvarena naraštaja u kojemu svijetlite kao svjetlila u svijetu.“ (Filip. 2:15) Ovdje nas apostol podsjeća da on nije bio zaboravio zahtjeve koje je trebalo zadovoljiti da bi smo mi mogli biti smatrani

„neporočnima,“ „bezazlenima,“ i „besprijeekornima“ pred Bogom. Međutim, kada su ti pravni zahtjevi bili zadovoljeni, takorekuć po Isusu Kristu, tada je odnos pravog sinovstva s Bogom postao našom prednosti.

Nemojmo, stoga, biti zbunjeni. Naše „posinjenje“ govori samo o procesu kroz koji smo bili pravno „postavljeni kao sinovi.“ Čovjek je pravno izgubio puno sinovstvo, koje je Adam imao kao savršeno ljudsko biće. Krist je trebao umrijeti da bi čovječanstvo moglo biti zakonito oslobođeno od osude. Njegovom smrću i uskrsnućem, načini na koje smo mi mogli biti „postavljeni kao sinovi“ bili su ostvareni. Kao rezultat, za nas je postalo moguće biti pravim sinovima Božjim – budući da je Krist pravno otvorio put za to.

TAJNA KRISTA

Mi kasnije u Novom Zavjetu čitamo, „Jer dolikovalo je njemu, za kojega je sve i po kojemu je sve, kako bi mnoge sinove priveo k slavi, patnjama učiniti savršenim začetnika njihova spasenja.“ (Hebr. 2:10) Velika istina da „mnogi sinovi“ imaju biti dovedeni u slavu bila je razložena snažnim učenjima Pavla, apostola Neznabožaca. Njegova je poruka dobro sažeta u riječima koje je on napisao što se tiče „Kristove tajne...koja u drugim naraštajima nije bila obznanjena ljudskim sinovima kao što je sada objavljena njegovim svetim apostolima i prorocima po Duhu: da pogani trebaju subaštinci, i sutijelo, i sudionici njegova obećanja u Kristu po evanđelju.“ (Efež. 3:4-6)

Kao Božja djeca, bili mi Židovi ili Neznabošci, mi moramo puno toga naučiti. Mi moramo naučiti biti vođeni njegovim Duhom. „Jer svi oni koje vodi Božji

duh, sinovi su Božji.“ (Rim. 8:14) Do vremena kada smo se posvetili, kroz Božje privlačenje, Sveti Duh je bio sila koja nas je dovela do najvažnije odluke u našem životu. Međutim, sada, donijevši tu odluku, i postavši sinovima Božjim, Sveti Duh je naš svakodnevni vodič, i mi moramo slijediti njegovo vodstvo. Naš svemudri Nebeski Otac, kroz Sveti Duh, usmjerava naše providnosti, i mi ih moramo prihvatiti. Sveti Duh utječa na iskustva u našem životu, i mi moramo učiti lekcije. On također otkriva Božju volju za nas, i mi je moramo vršiti najbolje što možemo. Mi moramo zaboraviti našu vlastitu volju, i slijediti vodstvo božanske milosti kako nam se očituje kroz Božji Duh. Mi smo „vođeni u svu istinu“ Svetim Duhom. (Ivan 16:13) Prema tome, mi moramo biti spremni prihvatiti i slijediti istinu kako nam je otkrivena.

Mi se kao Božja djeca moramo učiti poslušnosti. To je vrlo teška lekcija za naučiti, posebno ako smo po prirodi samovoljni i sebični. To nije bila teška pouka za Isusa, ali on se ipak imao naučiti poslušnosti. „Premda je bio Sin, iz onoga što je propatio naučio se poslušnosti, i, učinjen savršenim, svima koji mu se pokoravaju postao začetnikom vječnoga spasenja.“ (Hebr. 5:8,9) Zaista, Kristov primjer poslušnosti je standard kojega moramo slijediti kao sinovi Božji. „Jer oružje naše borbe nije tjelesno, nego u Bogu jako za rušenje utvrda: obaramo umišljenosti i svaku uznositost koja se uzdiže protiv spoznaje Boga te zarobljavamo svaku misao na pokornost Kristu.“ (2. Kor. 10:4,5)

KRŠĆANSKA BORBA

Mi se ne borimo sa tjelesnim oružjem sa tjelesnim umom, sa njegovim ambicijama i njegovim

predrasudama i osobnim težnjama, nego sa Riječju Božjom, i sa njegovim Duhom. Tako padaju utvrde zablude, tradicije, nagađanja, i samovolje. Padaju maštanja ljudskih razmišljanja i filozofija. Svaka uznosita stvar, svaki uznostiti stav, svako očitovanje ponosa, svako uzvisivanje sebe, i sve što nas zadržava od punine njegovog blagoslova, mora biti pobjeđeno snagom Božje istine koja je otkrivena Svetim Duhom. Pobjeda u ratu dovodi zarobljenike u pobjedničku vojsku. Naša pobjeda nad ponosom i samovoljom također dovodi zarobljenike. Ona zarobljava svaku misao našeg srca i uma na „pokornost Kristu.“

Važna stvar poslušnosti možda se može sažeti u ovim riječima: „Ne znate li da kome se predate za sluge, na poslušnost, sluge ste onoga kome se pokoravate: bilo grijeha na smrt, bilo poslušnosti na pravednost. Ali, hvala Bogu, bili ste sluge grijeha, ali ste se od srca pokorili onome obliku nauka koji vam je bio predan.“ (Rim. 6:16,17) Budimo stoga poslušni „od srca,“ čak do smrti.

STEGA NEOPHODNA

Kao sinovi Božji nama je potrebna stega. Čitamo: „Pa zar ste zaboravili opomenu koja vam je kao sinovima upravljena: Sine moj, ne omalovažavaj stega Gospodnje i ne kloni kad te on ukori. Jer koga Gospodin ljubi, onoga i stegom odgaja, šiba sina koga voli. Poradi vašega odgajanja trpite. Bog s vama postupa kao sa sinovima: a ima li koji sin kojega otac stegom ne odgaja? Pa ako niste pod stegom, na kojoj su svi imali udjela, onda ste kopilad, a ne djeca. Zatim, tjelesne smo oce imali odgojiteljima i poštovali ih. Pa nećemo li se kudikamo više podlagati Ocu duhova te živjeti? Oni su

nas doista nešto malo dana stegom odgajali kako se njima činilo, a On - nama na korist, da postanemo sudionici njegove svetosti. Isprva se doduše čini da nijedno odgajanje nije radost, nego žalost, ali onima koji su njime uvježbani poslije donosi mironosni plod pravednosti.“ (Hebr. 12:5-11)

Riječ „stega“ kako je korištena u ovom odlokmu dolazi od Grčke riječi koja znači „obrazovanje ili obučavanje.“ Stoga mi razumijemo da stega ne znači negodovanje od strane našeg Oca, niti nužno znači grijeh od strane sina. Naš Otac zna da je nama potrebna uputa. Životna iskustva koja nam dolaze kao stega u stvarnosti pokazuju ljubav našeg Oca u smislu što ih on omogućuje kao dio našeg školovanja za našu duhovnu dobrobit. Istina je da neke stege dolaze kao rezultat naših vlastitih pogrešaka – bilo u riječima bilo u postupcima. Prirodne posljedice koje proizlaze iz tih pogreški nisu isprva radosne, nego žalosne. Mi svi s vremenom imamo takva iskustva, zajedno s mentalnim žaljenjem koje dolazi kao rezultat.

Mnogo tuge koju moramo podnositi bilo je prouzročeno našim vlastitim pogreškama. Naš nas je Otac mogao poštedjeti toga, ali on to ne čini, zato što on zna da mi možemo kroz ta iskustva naučiti pouke. One nas uče našim slabostima, i našoj ovisnosti o njemu. Ona su ono što Biblija naziva „popravljanjem,“ i „odgajanjem u pravednosti.“ (2. Tim. 3:16) Kroz ta iskustva, Sveti Duh svjedoči s našim duhom da smo mi uistinu sinovi Božji. Neka bi smo uvijek razumjeli taj odnos, i bili spremni prihvatiti njegove upute.

DJECA SVJETLA

Kao sinovi Božji mi također moramo shvatiti da smo djeca svjetla, i to sa sobom nosi odgovornost. „Svi ste vi djeca svjetla i djeca dana: nismo od noći ni od tame.“ „Jer nekoć bijaste tama, a sada ste svjetlo u Gospodinu: kao djeca svjetla hodite (jer plod Duha je u svoj dobroti i pravednosti i istini).“ „Vi ste svjetlo svijeta.“ (1. Sol. 5:5; Efež. 5:8,9; Mat. 5:14) Ovi nas reci podsjećaju ne samo na to da bi smo trebali biti djecom svjetla, nego da također trebamo hoditi u svjetlu, imati plod tog svjetla, i biti svjetlom svijetu. Ispitajmo se kako bi smo vidjeli jesmo li „djeca“ Božja na te načine.

Jedno od obilježja pravog Kršćanina je da će on stalno nastojati ostati u svjetlu istine istraživanjem Svetog Pisma. Jedino će na taj način biti utažena njegova žeđ za istinom, i steći će razumijevanje ploda neophodnog da ispravno odražava svjetlo istine drugima. Kako sva „djeca svjetla“ čine takve napore, međusobno bratstvo, temeljeno na ljubavi, se razvija. U prirodnom uređenju obitelji, često se očituje „bratsko suparništvo“ jednog člana prema drugome. Međutim, to ne bi trebalo biti slučaj, među duhovnom djecom Božjom. Umjesto toga, međusobna ljubav, briga, zajedništvo, pomoć, i potpora, bi uvijek trebala biti vodeća načela u našim međusobnim odnosima.

Uskoro će doći dan kada će svi vjerni sinovi Božji završiti svoje zemaljsko proputovanje. Oni će biti proslavljeni kao „baštinici Božji, i subaštinici Božji.“ (Rim. 8:17) To će biti još jedna predivna prednost sinovstva. Imajući takav izgled pred sobom, mi se možemo pridružiti Pavlu kad je on rekao, „jer smatram da patnje sadašnjeg vremena nisu vrijedne

usporedbe s budućom slavom koja će se objaviti u nama.“ (redak 18)

ČOVJEČANSTVO ČEKA

Danas, velika većina čovječanstva „uzdiše i muči se“ pod božanskom osudom. Ljudska rasa „željno iščekuje“ bolja vremena, ne znajući kako će se i kada to dogoditi. Međutim, mi razumijemo, da svi koji će ikada biti priznati od Boga kao njegovi sinovi, bilo na nebu bilo na zemlji, najprije moraju biti oslobođeni od ropstva grijeha i smrti kroz krv Isusa Krista. Mi također znamo da će na koncu jedini koji će postati sinovima Božjim biti oni koji će imati prednost dobiti život, bilo na ljudskom ili duhovnom nivou postojanja. Cijelo stvorenje zaista čeka na „očitovanje sinova Božjih“ – čeka na Krista, Božju duhovnu obitelj, da dođe u moći i velikoj slavi. „Očitovanje“ tih sinova Božjih će rezultirati sa blagoslovom ostatka čovječanstva sa koristima spasenja, i „oslobađanja od robovanja raspadljivosti.“ (Rim. 8:19-22)

Budimo vjerni, tako da bi smo mogli sudjelovati u očitovanju sinova Božjih, i imati udjela u dijeljenju blagoslova svim narodima na zemlji. Ponavljajući opet riječi našeg uvodnog Biblijskog teksta, „Sada smo sinovi Božji.“ Svijet nas ne pozna kao Božju djecu, baš kao što Židovski narod nije prepoznao Isusa kao Sina Božjeg. Međutim, nama je obećano: „i još se nije očitovalo što ćemo biti; ali znamo da ćemo, kada se on pojavi, biti poput njega, jer ćemo ga vidjeti kao što on jest.“ (1. Ivan. 3:1,2)

SVANUĆE

Broj 6

Lipanj 2016

Hrvatsko izdanje Članci u ovom
broju uzeti su iz tekući broja
časopisa
„Svanuće“ na engleskom jeziku

*First-class postage paid at Rutherford,
NJ. Published by The Dawn Bible Students
Association, 199 Railroad Avenue, East
Rutherford, NJ 07073. \$12 per year.*

Sent without cost overseas.
Poslano u inozemstvo bez troškova.

www.dawnbible.com

ARGENTINA: A. Lupsor, Calle

Almirante Brown 684, Monte
Grande C.P, 1842 Buenos Aires

AUSTRALIA: Berean Bible Institute,
P.O. Box 402, Rosanna,
Victoria 3084

BRAZIL: A Aurora, Caixa Postal
50088, Rio de Janeiro, RJ
CEP 20050-971

BRITISH ISLES: Associated
Bible Students, 102 Broad Street,
Chesham, HP5 3ED, England

CANADA: P.O. Box 1565, Vernon,
British Columbia, V1T 8C2 Canada

CROATIA: Kneza Branimira 18,
44010 Sisak

FRANCE: L'Aurore, 45, Avenue de
Gouvieux, 60260, Lamorlaye

GERMANY: Tagesanbruch
Bibelstudien- Vereinigung, Postfach
11 03, 64368 Ober-Ramstadt

GREECE: He Haravgi (The Dawn),
199 Railroad Avenue, East Rutherford,
NJ 07073 USA

INDIA: The Dawn, Blessington,
#34, Serpentine Street, Richmond
Town, Bangalore 560025

SPAIN/ITALY: El Alba/Aurora,
Associazione Studenti Biblici, Via
Ferrara 42, 59100 Prato—Italia

SADRŽAJ

VRHUNCI SVANUĆE

Dubina Bogatstva Znanja
Božjega 2

Međunarodne Biblijske Studije

Dan Gospodinov 17
Posljedice Neposlušnosti 19
Jamstva i Radost za Vjerne 21
Ignoriranje Božje Jasne Istine 24

KRŠĆANSKI ŽIVOT I UČENJE

Zasađeni s Njime 27

The Dawn – Svanuće

Croatian Edition – JUNE 2016

First Issue published December 2013

Printed in USA

Dubina Bogatstva Znanja Božjega

„O dubino bogatstva, mudrosti i znanja Božjega! Kako su niestraživi sudovi njegovi i nedokučivi putevi njegovi!“ Rimljanima 11:33 NS

NEKOLIKO SATI prije negoli je bio razapet Isus je rekao svom Nebeskom Ocu, “A da bi dobili vječni život, trebaju dobro upoznati tebe, jedinog pravog Boga, i onoga koga si poslao, Isusa Krista.” (Ivan 17:3) To prikazuje ispravno razumijevanje Boga i Isusa ako neophodne za one koji teže dobiti vječni život kroz Očevu pripremu u daru njegovog ljubljenog Sina. Budući da mi u stvarnosti ne možemo vidjeti Boga, naša spoznaja o njemu ovisi o otkrivenju koje je on dao o sebi kroz svoju Riječ. Stoga je marljivo proučavanje Svetog Pisma od iznimne važnosti za sve koji žele upoznati pravog Boga i imaju želju biti u skladu s njime.

Mnogi tvrde da je odogovornost njihovog svećenika, pastora, ili propovjednika da stječu razumijevanje Svetog Pisma, i da zatim prenesu ljudima ono što smatraju neophodnim. To međutim nije u skladu sa mnogim Biblijskim objavama, koje ohrabruju svakog Kršćanina da “proučava” i da “istražuje” Riječ da bi mogao steći spoznaju o Bogu koja je neophodna da bi mu se moglo ugoditi. (2. Tim. 2:15; Ivan 5:39 KJV; Izreke 2:3-5) Također postoji sklonost da se naglašava samo blagoslove koji čekaju grešnike podno križa, bez

o hrabrovanja posvećenih vjernika da stječu dublju spoznaju o Bogu koja rezultira iz više sveobuhvatnijeg razumijevanja njegovog plana spasenja.

Također je važno izbjegavati gledište onih koji bi mogli tražiti samo da steknu više spoznaje, ali čija nastojanja rezultiraju samo u povećanom intelektualnom razumijevanju. Ako razmišljamo o spoznaji u njenom pravom svjetlu, kao sredstva putem kojega se Bog otkriva i nadahnjuje našu odanost njemu, nije moguće a ne dati joj važno mjesto u našim srcima i životima. Ipak, ako ne gledamo na spoznaju na taj način, potraga za njom mogla bi nas voditi da se osjećamo duhovno superiornijima od drugih. To bi spoznaju učinilo kao stvar glave, a ne srca.

Novi Zavjet govori o “dubinama Božjim,” “mlijeku, “čvrstoj hrani,” i “tajnama” Božjim u odnosu na određene aspekte naše spoznaje o njemu. (1. Kor. 2:10; Hebr. 5:13,14; 1. Pet. 2:2; Kol. 1:26-28; 2:2) Ti su izrazi s vremenom bili krivo protumačeni, iako su oni koji su to učinili vjerovatno bili iskreni u svojim gledištima. Stoga je važno, da razmotrimo detaljnije njihovo značenje.

JEDNOSTAVNOST EVANĐELJA

U Biblii nema ničega što bi ukazivalo na to da samo oni sa velikim intelektualnim razumijevanjem mogu shvatiti bitne istine Božjeg plana spasenja, niti Sveto Pismo kaže da neki posjeduju posebna duhovna svojstva a koja ne mogu dostići oni “obični” od Gospodinovog naroda. Pavao nas savjetuje da zadržimo “jednostavnost koja je u Kristu,” i upozorava nas da ne “prelazimo...na drugo evanđelje.” (2. Kor. 11:3; Gal. 1:6,7) Temeljne istine Božjeg plana, isto tako kao i

norme pravednosti i duhovnog rasta povezanih s njima, iste su za sve posvećene vjernike. To su “dubine Božje,” i razumiju ih jedino oni koji su bili pozvani da trče “k cilju, k nagradi nebeskog poziva Božjeg po Kristu Isusu.” (Filip. 3:14)

Ne bi smo smjeli zanemariti važnost bilo koje istine koja je sadržana u Riječi Božjoj. Velike istine o božanskoj ljubavi, i o prednosti našeg razvijanja u karakternu sličnost Bogu i Kristu, su od velike važnosti. Predslike i sjene Starog Zavjeta, kada su korištene da povećaju sjaj Božjeg plana, su izuzetno vrijedne za naš rast u spoznaji. U Bibliju su bila stavljena i mnoga proročanstva za našu duhovnu izgradnju, kao i različita vremenska obilježja povezana s planom spasenja. Treba li bi koristiti sve to za jačanje naše vjere, i za rast u milosti i spoznaji. Međutim, neka nitko od nas ne bi postao obeshrabren sa pogrešnom pretpostavkom da postoje izvjesne “dubine” Riječi koje su van našeg shvaćanja, i da Bog namjerava da to razumije samo nekolicina među njegovim narodom.

Dok se družimo jedni s drugima možemo otkriti da izvjesna gledišta i detalji istine koje mi prezentiramo čini se da nisu općeprihvaćeni i uvaženi. U takvom slučaju, možda bi bilo mudro dovesti u pitanje ispravnost ponavljanja svih tih stvari našoj braći, budući da općeniti nedostatak razumijevanja o onome što mi kažemo može pokazati da takve stavke nisu neophodne da se bude vjeran kao dijete Božje. Zasigurno, mi ne bismo nikada trebali zaključiti da nam je Gospodin pokazao naklonost kroz posebno razumijevanje nekog dijela njegove Riječi a što kod drugih od naše braće nije slučaj. Velike istine spomenute u Bibliji kao “dubine Božje” -- što na Grčkom znači “duboko” -- su, u pravilu,

najizravnija obilježja Božjeg plana. To je ono što bi smo trebali očekivati, budući da je Bog autor prekrasnog plana spasenja kroz kojega je on otkrio svoju ljubav. Takva je “jednostavnost koja je u Kristu.”

SJENE BUDUĆIH STVARI

Pišući o Šatoru od sastanka u pustinji i službama povezanim s njime, Pavao govori o njima kao o “sjeni onoga nebeskog,” i “budućih blagoslova.” (Hebr. 8:5; 10:1) U tim su “sjenama,” nagovještene izvjesne istine Božjeg plana, te su jasno označene kao takve u Novom Zavjetu. Kada to shvatimo, to nam pomaže cijeliti ljepotu i jednostavnost istine više nego smo to činili prije. Međutim, moguće je postati toliko zaokupljen sa nastojanjem da se utvrdi značenje svih zamršenosti sjena da pojedinac može izgubiti iz vida namjenu svrhu “stvarnosti” koje one prikazuju. I tu, isto nemojmo zaključiti da mi moramo biti u stanju objasniti značenje svakog detalja koji je dan u odnosu na Šator od sastanka ili druge Starozavjetne sjene da bi smo razumjeli “dubine Božje.”

Kao posvećeni vjernici, mi bi smo mogli biti posebno privučeni tome da cijesimo vremenska obilježja Božjeg plana, ili detaljima mnogih proročanstava koje možemo naći po cijeloj Riječi Božjoj. Mi možemo provesti puno vremena i uložiti veliki napor da razumijemo i objasnimo značenje zamršenih detalja tih proročanstava. Premda je takvo proučavanje Riječi Božje za pohvalu, mogla bi postojati sklonost osjećati da ako se netko u potpunosti ne slaže sa našim pronalascima, ili ne dijeli naše oduševljenje za proročanske detalje, da mu nedostaje cijjenja za “čvrstu hranu” Biblije.

VIŠE NEGO SAMO LJUBAV I ODANOST

S druge strane spektra, neki mogu tvrditi da su istine pobožnosti “dubine Božje” i “čvrsta hrana” Riječi. Zaista, “Bog je ljubav,” i prekrasna priprema koju je kroz Krista učinio za nas nadahnjuje nas da ga ljubimo i da mu predamo naše živote njegovoj službi. (1. Ivan. 4:8-10) Vjera u Boga i njegova obećanja su neophodni da bi smo živjeli takvim predanim životom, i Sveto nas Pismo ohrabruje da dodamo našoj vjeri različita druga svojstva karaktera. (2. Pet. 1:5-7) Te Biblijske istine su neophodne, ali ne nužno “duboke” uzmemo li ih u obzir same po sebi. Razumijevanje temeljnih učenja Božjeg plana -- stvaranje, pad, otkupnina, uskrsnuće, i obnova, da navedemo samo nekoliko -- je, u stvari, ono što nam daje sposobnost da upoznamo dubinu Božje ljubavi i da mu se u potpunosti predamo.

Bez razumijevanja temeljnih učenja o Božjoj ljubavi, i našeg odnosa s njime temeljenog na tim temeljnim istinama, utvrdit će se da smo poput većine tobožnjih Kršćana. Mnogi tvrde da vjeruju u Isusa i da imaju ljubav prema Bogu, ali znaju malo ili ništa o tome što je Isus uistinu ostvario, niti temelje Božje ljubavi. Mi bi smo mogli koristiti mnoge prekrasne riječi raspravljajući o temi božanske ljubavi, ipak one bi imale manje Biblijske dubine od Isusove objave: “Jer Bog je toliko ljubio svijet da je dao svog jedinorođenog Sina, da nitko tko vjeruje u njega ne propadne, nego da ima vječni život.” (Ivan 3:16) Slično tome, nema riječi koje bi mogle prenijeti dublji smisao našeg cijenjenja Božje ljubavi od onih koje su izražene sa jednostavnom izjavom, “A mi ljubimo, jer je on prvo ljubio nas.” (1. Ivan. 4:19)

“KOJA NADILAZI ZNANJE”

U prekrasnoj, gorljivoj molitvi u korist braće u Efezu, Pavao se molio, “Da vam[Bog] dadne po bogatstvu slave svoje, da se silom utvrdite po Duhu njegovu u nutarnjem čovjeku, Da Krist stanuje vjerom u srcima vašim, da budete u ljubavi ukorijenjeni i utemeljeni; Da biste mogli razumjeti sa svima svetima, koja je širina i dužina, i visina i dubina; I poznati ljubav Kristovu, koja nadilazi svaku spoznaju, da se ispunite svom puninom Božjom.” (Efež. 3:16-19)

Vjerovatno ne postoji drugi odlomak u Bibliji poput ovoga koji daje mnogo izravniju sugestiju dubljeg razumijevanja. Međutim, Pavao ne piše o nekoj posebnoj istini koja je toliko “duboka” da je on znao da će ju samo nekolicina biti u stanju shvatiti, jer on govori o biti u stanju “razumjeti” to “sa svima svetima.” Drugim riječima, velika istina “koja nadilazi svaku spoznaju” bila je, po njegovom mišljenju, unutar mentalnog dosega sveg Božjeg posvećenog naroda.

Grčka riječ prevedena sa “nadilazi” u ovom tekstu ima misao, “izvan uobičajenog.” Prema, tome točka istine o kojoj Pavao piše nije nerazumljiva, nego je jednostavno izvan uobičajenog znanja, ili ono što nije općenito shvaćeno. Što je ta neobična spoznaja koju je Pavao imao na umu, i koja, on kaže, nam pomaže da cijenimo “širinu i dužinu, i visinu i dubinu “ Kristove ljubavi? Odgovor na to izlazi na svjetlo dana kada razmotrimo neke od ranijih redaka ovog poglavlja.

Počev sa 3 retkom, zapazimo način na koji Pavao naglašava veliku dubinu razumijevanja s čime mu je Gospodin iskazao naklonost, “da mi je objavom sneba obznanjena sveta tajna.” On zatim ukazuje na svoju želju da braća u Efezu mogu “proniknuti u moje

razumijevanje svete tajne o Kristu.” (redak 4) Pavao objašnjava da to duboko razumijevanje izvjesnog dijela Božjeg plana čije je središte Krist nije ranije bilo obznanjeno, nego je “sada duhom otkrivena njegovim svetim apostolima i prorocima,” tako da bi mogla biti prenešena drugima. (redak 5)

Ta veoma važna istina, toliko duboka da je bilo potrebno posebno otkrivenje od Gospodina da omogući Pavalu i drugim apostolima da ju razumiju, je navedena i idućem retku. “Naime da ljudi iz drugih naroda trebaju s nama biti sunasljednici i udovi istog tijela i sudionici obećanja u zajedništvu s Kristom Isusom, zahvaljujući dobroj vijesti.” (redak 6) Nama se to čini jednostavnom istinom Božjeg plana, ipak Pavao je na to gledao kao na veliku tajnu, što je zasigurno i bila u danima Rane Crkve.

Tijekom stoljeća u kojima se Bog bavio sa svojim predodžbenim narodom, Izraelom, njegovi su proroci dali obećanja što se tiče dolaska Mesije -- Krista -- i njegovog kraljevstva. Cijeloj naciji Izrael bila je dana prilika da bude Mesijanskom nacijom, povezanom s Kristom u ispunjavanju prekrasnih obećanja o svijetom raširenim blagoslovima. “Poznavao sam samo vas od svih naroda zemaljskih, “Gospodin je rekao Izraelu kroz proroka Amosa. (Amos 3:2)

Sa tom pozadinom razumijevanja, mora da je bilo vrlo komplicirano, posebno za Židovske vjernike u Ranoj Crkvi, shvatiti ideju da ljudi iz nacija mogu biti “sunasljednici” s njima, i članovi “istog tijela” Krista. Onima koji su postali svjesni te velike tajne, to je služilo kao čudesno otkrivenje božanske ljubavi. To je pokazalo da je Božja ljubav bila dovoljno široka i duboka da uzme čak i one iz ostalih naroda -- nacija koje su stoljećima

bile van Božje naklonosti -- i učini ih nasljednicima Mesijanskih obećanja.

Postoji mnogo toga u zapisima Novog Zavjeta a što ukazuje da se konkretno tu istinu od Rane Crkve smatralo kao jednom od “dubina” Božjih. Mnogima je to bilo komplicirano za razumjeti, i Pavao je posebno želio da ju braća u Efezu jasno shvate i razumiju da je bila dana kao posebno otkrivenje njemu silom Svetog Duha. To je bila spoznaja koja je bila van uobičajenog razumijevanja i Židova i Neznabožaca u to vrijeme, no ipak danas je vrlo jednostavna onima u čijim srcima nema nikakve etničke predrasude. Nema posvećenog djeteta Božjeg sada koje nije u stanju shvatiti takvu jednostavnu činjenicu Božjeg plana, ipak u Svetom je Pismu navedena kao istina koja pomaže otkriti “Kristovo neistraživo bogatstvo.” (Efež. 3:8)

DUBINA BOGATSTVA

Usko povezano s tim učenjem koje je bilo toliko duboko Ranoj Crkvi, bila je daljnja istina da su čak i oni prirodni potomci Abrahama koji su odbacili Mesiju, i nakon toga bili odsječeni od “masline” obećanja, na koncu trebali biti vraćeni u božansku naklonost i imati priliku dobiti život. Pavao o tome detaljno razlaže u Rim. 11:25-32, navodeći da je Bog smatrao Izrael kao da je bio u “nevjeri,” kako bi i njima “moglo biti ukazano milosrđe.” On zatim dodaje prekrasne riječi koje nalazimo u našem uvodnom tekstu, koji govori o “dubini bogatstva” spoznaje o Bogu, i njegovim “neistraživim sudovima.” (redak 33).

Grčka riječ prevedena sa “dubina” u Pavlovom izrazu ushićenja je ista ona korištena u 1. Kor. 2:10 gdje govori o “dubinama Božjim.” Njegovo ukazivanje na

Božje “neistražive” sudove je citat it Psalma 36. Taj odlomak glasi, “Jehova, tvoja je milost do nebesa, do oblaka je vjernost tvoja. Pravednost je tvoja poput gora tvojih Bože, zakon je tvoj bezdan vodeni:..Kako je dragocjena vjerna ljubav tvoja, Bože! U sjeni krila tvojih sinovi ljudski utočište traže.” (reci 5-7)

Kako nas prekrasno ove riječi uvjeravaju u Božju vjernu ljubav, obilje njegovog milosrđa, i pravednost njegovih sudova. Ta slavna svojstva našeg Boga su posve “neistraživa” barem kad se radi o našoj sposobnosti da uđemo u potpunosti u njihovo značenje. Međutim, Pavao citira predivan primjer Božjeg milosrđa i pravednih sudova, govoreći nam da će ta ljupka svojstva našeg Nebeskog Oca biti očitovana u konačnom spasenju onih koji su odbacili Krista kod njegovog Prvog Dolaska, i da će on iskazati milosrđe prema svima njima.

To je predivno jasna istina onima koji u sadašnje vrijeme, cijene i prihvaćaju Božji plan vjekova, ali mnogima u Ranoj Crkvi bilo je to vrlo “duboko,” i ne lako za prihvatiti. Čak i danas postoje mnogo tobožnji Kršćani koji to ne mogu prihvatiti, odbijajući vjerovati da je Božja ljubav dovoljno obilna da proširi priliku spasenja onima koji su umrli u nevjerovanju.

“TEŠKO JE TO OBJASNITI”

Jedan od često citiranih tekstova koji se koriste da prenesu misao kako su neke od dragocjenih istina Biblije jednostavne, dok su izvjesne druge dublje i mnogo duhovnije, je Hebr. 5:12-14. U tim recima Pavao govori o “mlijeku” i “čvrstoj hrani.” On kaže Hebrejskoj braći da oni nisu bili pripremljeni za “čvrstu hranu,” nego da su bili takvi “da im treba mlijeko.”

Na koju istinu Pavao ovdje ukazuje sa “čvrstom hranom?” To je navedeno u recima 10 i 11, gdje on govori o Melkizedekovom svećenstvu -- da je Isus, i kao kralj i svećenik, bio predodčen sa Melkizedekom. “O njemu imamo mnogo toga reći,” Pavao piše, “ali teško je to objasniti, jer ste postali lijeni slušati.” On zatim objašnjava Hebrejskoj braći da oni nisu bili spremni za ono što im je on želio reći o Melkizedekovom svećenstvu , i da je njih čak trebalo ponovno poučavati “osnovama Božjih svetih objava.”

Činjenica da je Melkizedek bio i svećenik i kralj, i da je bio predlika te kombinirane službe koja se ima ispuniti od Krista, je za nas jasno objašnjena istina. (1. Moj. 14:18-20; Hebr. 7:1-17) Međutim umovima Židovskih Kršćana u Ranoj Crkvi, to je predstavljalo poteškoću -- ne zato što je ideja bila toliko komplicirana ili teška za shvatiti, nego zato što su oni bili toliko temeljito prožeti s mišlju da je sve što se odnosi na svećenstvo počelo i završilo sa Aronom. U njihovom vjerskom odgoju, Melkizedeka se nikada nije spominjalo niti razmatralo. To je zbog toga bila “čvrsta hrana,” i komplicirano za probaviti.

U Hebrejima 6, za razliku od toga, spominje ono što on opisuje kao “osnovna učenja o Kristu.” (redak 1) U skladu sa značenjem Grčke riječi prevedene sa “osnovna,” to je “početak” ili “prva” učenja o Kristu. To su, Pavao objašnjava, pokajanje, vjera, krštenje, polaganje ruku[začeće duhom], uskrsnuće, i vječni sud. (redak 2) Sve to, premda od vitalne važnosti u Kršćanskom životu, nije predstavljalo nikakovu posebnu poteškoću Židovima, zato jer to nije bilo preko njihovog uobičajenog načina razmišljanja. U stvarnosti učenja kao što su krštenje, uskrsnuće, i sud nisu ništa više lakša za

razumjeti od Melkizedekove pred slike Krista i kao kralja i kao svećenika. Ipak, umovima onih kojima je Pavao pisao, te su stvari bile lakše za prihvatiti, baš kao je mlijeko djetetu.

“SABLAŽNJIVE RIJEČI”

Govoreći u sinagogi u Kafarnaumu, Isus je objavio da jedino oni koji “jedu tijelo Sina čovječjega, i piju njegovu krv,” mogu postići vječni život. On je objasnio da je on bio “kruh koji je sišao s neba,” i rekao je, “jer tijelo je moje prava hrana i krv je moja pravo piće.” (Ivan 6:53-59) Kada su njegovi učenici čuli te stvari, oni su rekli, “Ovo su sablažnjive riječi! Tko ga može slušati?” (redak 60) Ako razumijemo da je Božji plan otkupljenja usredotočen na Krista, te Gospodareve izraze je lakše za razumjeti. To je bio samo jednostavan način da kaže da je njegova ljudska priroda trebala biti žrtvovana za grijeh svijeta. Jedenje njegovog tijela i pijenje njegove krvi samo su bili simboli potrebe da vjernici -- da bi imali život -- trebaju prihvatiti njegovu veliku žrtvu i ponizno se podložiti u poslušnosti Božjoj volji kako je otkrivena kroz njega.

Ipak, onima koji su to čuli po prvi puta, i bez predznanja Božjeg plana da im pomogne razumjeti što je Gospodar mislio, ideja o jedenju njegovog tijela i pijenju njegove krvi bila je “sablažnjiva.” Židovima je u stvari, bilo zabranjeno piti krv, i sugestija da bi to trebali činiti da bi dobili život bila je previše za njih. (3. Moj. 3:17; 7:26,27; 17:10,14) Mnogi su se od njih spotakli i više nisu “išli s njim.” (Ivan 6:66)

TAJNE KRALJEVSTVA

Učenici su upitali Isusa zašto je govorio za javnost u prisposodobama. On je odgovorio, “Vama je dano da razumijete svete tajne kraljevstva nebeskog, ali njima nije dano.” (Mat. 13:10,11) Tajna ostaje takvom sve dok ju se ne razumije. Isusovo je obećanje bilo da će njegovim sljedbenicima tajne kraljevstva biti jasne. Mi vjerujemo da je Isus ispunio to obećanje svom posvećenom narodu, kako je stizalo određeno vrijeme za svaku od tih tajni da bude otkrivena. On je obećao da kad se bude vratio na kraju doba da se onda bude “opasao” i posluživao svoje kućanstvo sa “hranom u pravo vrijeme.” (Luka 12:37; Mat. 24:45) Mnoge su i bogate istine koje su bile stavljene na Gospodinov stol u ispunjenju tog obećanja, ipak one su i dalje tajnom za one kojima nije bilo dano da ih razumiju.

Na početku Evanđeoskog Doba bilo je pravo vrijeme za obznaniti “slavno bogatstvo ove svete tajne među neznabošcima. Ta je tajna Krist u zajedništvu s vama, nada da ćete s njim dijeliti njegovu slavu.” (Kol. 1:27) Isprva, bila je to “tajna” Židovskim vjernicima da sam Isus nije kompletni Krist, nego umjesto toga “glava” nad “tijelom” od mnogo udova. (redak 18) Međutim, kao što je gore navedeno, očitovanje božanske ljubavi, koja nadilazi ljudsku spoznaju, bila je vidljiva u prihvaćanju ljudi iz nacija da budu sunasljednici sa Židovskim vjernicima u toj nadi slave. . (Efež. 3:1-9, 19)

“ŠTO OKO NIJE VIDJELO”

Pavao je napisao Korinćanima: “Što oko nije vidjelo i uho nije čulo i što u srce čovječje nije došlo, to je Bog pripremio onima koji ga ljube. A nama je to Bog otkrio svojim duhom, jer duh sve istražuje .” Pavao zatim to identificira kao “dubine Božje.” (1. Kor. 2:9,10)

Dio tog odlomka je bio uzet iz Iza. 64:4, koji kaže da “od davnine” čovjek nije razumio stvari koje je Bog pripremio za njega. Međutim Pavao objašnjava da su te “dubine Božje” u odnosu na Božji plan za blagoslivljanje čovjeka sada bile otkrivene Svetim Duhom Isusovim sljedbenicima.

Dok je prethodno bila istina da “oko nije vidjelo i uho nije čulo,” predivne istine što se tiče Božjeg plana otkupljenja i spasenja kroz Krista -- plan koji obuhvaća korištenje i Židova i ljudi iz nacija kao suradnika s njim u djelu izbavljenja -- sada je bilo drugačije. Isus je ukazao na to kada je rekao, prospektivno, svojim učenicima, “Ali sretne su oči vaše jer vide i uši vaše jer čuju.” (Mat. 13:16) Psalmista je napisao, “Kako su velika djela tvoja, Jehova! Vrlo su duboke tvoje misli.” (Ps. 92:5) Kako se mi radujemo danas da su te “duboke” Božje misli bile otkrivene njegovom narodu, i da mi možemo razumjeti “djela” njegovog plana, i njegovom milošću imati udjela u njima.

“ČISTO MLIJEKO”

Apostol Petar savjetovao je braću u svojim danima: “Stoga odbacite svaku zloću i svaku prijevaru i licemjerje i zavist i svako klevetanje, i kao novorođena djeca, razvijajte želju za čistim mlijekom riječi Božje, da bi ste hraneći se njime uzrasli do spasenja, ako ste doista okusili koliko je Gospodin dobrostiv.” (1. Pet. 2:1-3) Pavao je bio napisao ranije, “Braćo ne budite djeca po razboritosti, nego budite mala djeca po zlu.” (1. Kor. 14:20) Izgleda da je to bila misao koju je Petar izrazio nakon njegove opomene da se odbaci “svaku zloću” i druge tjelesne sklonosti. Kao “novorođena djeca” -- oslobođena zloće -- “željna čistog mlijeka Riječi Božje.”

Postoji mnogo toga u Prvoj Poslanici Petrovoj što ukazuje da oni kojima je on pisao nisu bili samo “djeca” u Kristu, unutar značenja koje se obično pridodaje tom izrazu. Osim Pavlove izjave o zloći, Petar se vjerovatno sjetio Isusovog primjera, kad je on bio rekao, što se tiče male djece, “jer takvima pripada kraljevstvo nebesko.” (Mat. 19:14) Svaki bi Kristov učenik trebao nastojati biti poput djeteta u jednostavnosti i iskrenosti. Svi će se takvi zasigurno željeti hraniti bogatom duhovnom hranom iz Biblije, koju, u skladu sa primjerom “novorođenog djeteta, “ Petar opisuje kao “čisto mlijeko riječi.”

U ovom tekstu, Grčka riječ koja je prevedena sa “čisto” znači “nepomiješano” ili “nepatvoreno.” Djetinja poniznost srca očitovat će se u želji da se hrani samo sa nepatvorenom istinom, i da izbjegava isprazna maštanja ljudskih rasuđivanja. Prema tome, izgleda da Petar u ovom tekstu ukazuje na sve predivne nauke Božjeg plana kao na “čisto mlijeko.” To nije zato da se umanji dubina spoznaje o Bogu, nego da pokaže da će oni koji se u djetinjoj poniznosti hrane sa “nepomiješanom” istinom, i pravilno ju asimiliraju, rasti “u Gospodinu i u silnoj snazi njegovoj.” (Efež. 6:10)

Koliko smo radosni da sav Gospodinov narod kojima su dane “uši da čuju” i “oči da vide,” ima sposobnost da shvati slavne istine Božje Riječi, i da se kroz te istine naš Nebeski Otac otkrio svom narodu. Postoje, zaista, različiti stupnjevi razumijevanja i cijenjenja istine među njegovim narodom, ali to se ne bi trebalo smatrati neprirodnim, niti kao negativna posljedica za bilo koga. Nijedan od nas nikada neće, s ovu stranu zavjese, steći potpuni stupanj spoznaje. Ali, sve i jedan od nas može, i mora, proučavati u svrhu da

bude “prokušan pred Bogom, radnik koji se nema čega stidjeti, ispravno razlažući riječ istine.” (2. Tim. 2:15)

Također, kakve li prednosti dijeliti radosti te predivne spoznaje s drugima jednako dragocjene vjere. Mi svi možemo pomoći jedan drugome u našem proučavanju Riječi. Bez obzira na to koliko smo dugo bili na putu, postoje stavke koje možemo naučiti čak o od onih koji su novi u istini, sačuvamo li djetinju poniznost pred Bogom i jedni među drugima. Iznad svega, uvijek tražimo od Gospodina njegovo vodstvo, kako bi smo nastavili rasti u sve većoj spoznaji njega koji nas je pozvao “iz tame u svoje predivno svjetlo.” (1. Pet. 2:9)

Dan Gospodinov

Ključni redak: „Tražite **GOSPODINA**, svi vi krotki na zemlji, koji ste u djelo provodili sud njegov; tražite pravednost, krotkost tražite: može biti da ćete vi biti skriveni u dan **GOSPODINOVE** srdžbe.“ *Sefanija 2:3*

Izabrani tekst: *Sefanija 1:4-6, 14-16; 2:3*

u svome srcu: Neću više prokleti zemlju zbog čovjeka, jer misao čovjekova srca opaka je od njegove mladosti; niti ću ponovno zbrisati svako živo biće, kao što sam to učinio.“ (1. Moj. 8:21)

Ključna stavka naše pouke je da se nepoštivanje Svemogućeg Boga ne može tolerirati zauvijek. Gospodin, kroz proroka, ukazuje na brojne zle postupke u kojima je Juda, dvoplemensko kraljevstvo Izraela, učestvovalo, i na koje je došao njegov sud. On je najprije rekao, „Istrijebit ću ostatak Baalov iz ovoga mjesta,“ zajedno sa lažnim svećenicima, čije samo „ime“ bude bilo izbrisano. (Sef. 1:4) Bog je također rekao da on bude istrijebio „one koji se klanjaju vojsci nebeskoj“ – to jest, one koji su obožavali sunce, planete, i zvijezde nebeske, umjesto samo Boga. (redak 5)

Redak 5 također govori o onima koji su sjedili na dvije stolice – ti će također biti istrebljeni. To su bili oni koji su se zaklinjali da će obožavati pravog i živog Boga, ali koji su se i zaklinjali „Malkamom,“ ili Molohom, bogom Amonaca. (1. Kralj. 11:5,7; Amos 5:26,27; Djela 7:43) I na koncu, Bog je osudio one „koji su se odvratili od GOSPODINA, i one koji nisu tražili GOSPODINA niti su se za nj raspitivali.“ (Sef. 1:6) Ti su se potpuno bili odvatili od Gospodina, što je bilo pokazano njihovim vladanjem, i dokazalo da je prijevara bila u njihovim srcima.

Kao rezultat dalekosežne mjere grijeha o kojoj je govorio prorok, mi zapažamo temeljitost prorečenog uništenja. „Blizu je dan Gospodnji, veliki, blizu je i hiti veoma. Čuj, dan Gospodnji, gorki; tada će vikati junaci. Dan jarosti jest taj dan, dan tjeskobe; nevolje, dan pustošenja i zatiranja, dan tame i mraka, dan oblaka i oblačina, Dan jarosti jest taj dan, dan tjeskobe; nevolje, dan pustošenja i zatiranja, dan tame i mraka, dan oblaka i oblačina.“ (reci 14-16)

U isto vrijeme kada su bila prorečena takva strašna opustošenja, Bog, kroz proroka, pruža poruku utjehe u našem Ključnom Retku onima od svog naroda koji su i dalje tražili „pravednost“ i „krotkost.“ Ti ponizni i gorljivi, ukoliko nastave, tražiti Gospodina, mogu umaknuti, on kaže, najteži dio nevolje koji dolazi. „Može biti da ćete vi biti skriveni u dan GOSPODINOVE srdžbe.“

Sadašnji zli svijet, koji je bio predodčen sa Judom, uskoro će proći. Međutim, Božji vjerni narod, ima jamstvo njegove prisutnosti i brige. Gospodin obećava, „i pošteđet ću ih,“ „sakrit ćeš ih,“ i „držat ćeš ih skrivene.“ (Mal. 3:17; Ps. 31:19,20) Srećom isto tako,

sadašnje vrijeme nevolje i uništenja utrt će put Božjem kraljevstvu mira, radosti, i sigurnosti. Oni od čovječanstva koji budu bili voljni i poslušni biti će poučeni od Boga, i biti im pružena prilika da žive na obnovljenoj, savršenoj, zemlji zauvijek. (Iza. 35; Jer. 31:31-34; Ivan 6:45)

Pouka dva

Posljedice Neposlušnosti

Ključni redak: „Zato čekajte me“, govori Gospod, "do dana, kad ću se podignuti kao svjedok; jer odluka moja da skupim narode, da pokupim kraljevstva, da izlijem na njih jarost svoju, sav žestoki gnjev svoj, jer će u ognju revnosti moje biti proždrti sva zemlja.“

Sefanija 3:8

Izabrani tekst: Sefanija 3:6-9

vremena.“ (Dan. 12:1)

Od važnosti je kao prvo zapaziti da se naš Ključni Redak odnosi na simboličnu „zemlju,“ i uz to povezane sudove koji imaju doći na njene narode i društveni poredak. Božji „žestoki gnjev“ gori protiv svih

OVAJ DIO Sefanijinog proročanstva ne govori samo o gnjevu Gospodinovom protiv Izraela, nego također i svih drugih naroda oko njega. Važnija slika, međutim, je primjena tih riječi na završavanje ovog sadašnjeg zlog svijeta, koje je u tijeku tijekom vremena u kojem mi sada živimo. Danijel govori o tom vremenu, govoreći, „I bit će doba tjeskobe, kakva ne bijaše otkako je naroda i do toga

oblika nepravde i bezakonja. Treba se pozabaviti sa zlom koje postoji na zemlji i ukloniti ga, i srca ljudi moraju biti pročišćena i očišćena. Međutim, doslovna zemlja nije učinila ništa vrijedno toga da bude „proždrtá,“ i Sveto Pismo jasno navodi da „zemlja ostaje dovijeka.“ (Prop. 1:4) Apostol Petar je rekao da „vremena obnove,“ ili obnavljanja, budu došla na zemlju i njene stanovnike po Isusovom povratku, ne paljenje i uništenje. U to vrijeme, on nastavlja, „biti će blagoslovljena sva plemena zemlje.“ (Djela 3:20,21,25)

U našoj pouci, Bog nas upućuje, „čekajte me.“ Pobuda da čekamo na Boga, čak i usred sadašnjeg „vremena nevolje,“ podrazumijeva da moramo imati potpuno pouzdanje u metode, planove i namjere našeg Nebeskog Oca. Njegova vremena i razdoblja su najbolja za nas, i za cijeli svijet čovječanstva. Svi pokušaji s naše strane da se „istrčavamo“ pred Gospodina, ili da se bavimo sa radom prije njegova određena vremena, sigurno će navući njegovo neodobravanje.

Jakov nam kaže, „Strpite se stoga, braćo,“ dok promatramo događaje povezane sa drugom prisutnosti našeg Gospodina. (Jakov 5:7,8) Mi smo nadalje upozoreni da se ne pouzdajemo u tjelesno oružje, niti da odobravamo njihovu upotrebu od strane drugih. Tjelesno se oružje ne odnosi samo na pištolje, bombe, mačeve, i koplja, nego također i na gnjev, zloću, mržnju, svađu, i ratoboran duh. Apostol Pavao navodi, „Jer oružje naše borbe nije tjelesno nego silno po Bogu za rušenje utvrda, da odbacujemo mudrovanje, I svaku visost, koja se podiže proti spoznaji Božjoj, i zarobljujemo svaki razum za pokornost Kristu“ (2. Kor. 10:4,5)

Božja istina je snažna, i ona će srušiti sve utvrde zablude da ostvari uspostavu njegovog kraljevstva na zemlji. Sve što je povezano sa grijehom – gnjev, mržnja, ponos, sebičnost, i svaka druga pala ljudska sklonost – mora biti uništeno. To su uvjeti prisutni na zemlji danas koji će biti „proždrti u ognju“ Božje ljubomore. Kada to jednom bude bilo ostvareno, dogodit će se spasenje građana iz svih nacija. „Tada ću pribaviti čiste usne narodima, da svi zazivaju ime Gospodnje i služe mu jednodušno.“ (Sef. 3:9) Oni koji nauče Božji „čisti jezik“ ljubavi, poniznosti, i dobrote, radosno će se u srcu okrenuti k njemu, i primiti blagoslove vječnog života na zemlji.

Pouka tri

Jamstva i Radost za Vjerne

***Ključni redak: „Pjevaj,
Kćeri sionska; kliči
Izraele; veseli se i raduj
se svim svojim srcem,
Kćeri Jeruzalemska.“
Sefanija 3:14***

***Izabrani tekst:
Sefanija 3:10-14, 20***

NAŠ NEBESKI Otac je Bog reda. U skladu sa Svetim Pismom, u urednom uređenju svog plana, nakon velikog „vremena nevolje,“ na koje je ukazano u Danijelu 12:1, on će ispuniti svoje obećanje koje je dao Abrahamu prije toliko mnogo stoljeća. Bog mu je rekao, „Jer učinit ću te velikim narodom, i blagoslovit ću te, i uveličat ću ime tvoje; i ti ćeš biti blagoslov. Blagoslovit ću one, koji tebe blagoslivljaju, i proklet ću one, koji tebe proklinju; u tebi će biti blagoslovljena sva plemena na zemlji.“ (1. Moj. 12:2,3)

Dio pripreme za to buduće vrijeme blagoslova je ponovno okupljanje Židova u njihovu zemlju i ponovna uspostava njihove države. Mi smo vidjeli kako se ti događaji odvijaju tijekom prošlog stoljeća, i Sveto Pismo ukazuje da se treba nastaviti daljnje ponovno okupljanje Židova u Izrael. Prorok Ezekijel govori o vremenu kada će Izrael čini se „spokojno prebivati“ u „neutvrđenim selima.“ Međutim, to će iskušati nacije sa „sjevernih krajeva“ da dođu i „da se naplijene plijena“ i „napljačkaju“ od naroda i zemlje Izrael. (Ezek. 38:1-16) Na drugim mjestima, Biblija govori o tom kataklizmičkom vremenu kao o „bitci onoga velikog dana Boga Svevladara.“ (Otkr. 16:14)

Osvajači Izraela imat će djelomičan uspjeh, ali tada će se očitovati Božja moć: „Tada će GOSPODIN izići, i boriti se protiv tih naroda.“ (Zah. 14:1-3; 12:1-9) U času svoje najdublje tame, Izrael će prepoznati njihovog Mesiju. „I gledat će na mene koga su proboli,“ i „oplakivat će ga,“ njega kojeg su razapeli. Bog će ih ponovno prihvatiti u svoje zajedništvo i „izliti na“ njih „duha milosti i molitava.“ (Ivan 19:37; Zah. 12:10) U radosti, oni će povikati, „Evo, to je naš Bog; čekali smo na nj...radovat ćemo se i veseliti u njegovu spasenju.“ (Iza. 25:9) U skladu s time, Jeremija je prorokovao, rekavši, „velik je taj dan...to je doba Jakovljeve[Izraelove] nevolje; ali on će biti spašen iz nje,“ i oni „će služiti GOSPODINU, Bogu svojemu.“ (Jer. 30:7,9)

Nakon što Izrael prihvati svog Mesiju i Božje pobjede u njihovu korist, biti će uspostavljeno Kristovo zemaljsko kraljevstvo. Ne samo Izrael, nego cijelo čovječanstvo, imat će tada priliku okrenuti svoja srca k Bogu. Sile zla koje su u svijetu kroz Sotonu, začetnika

grijeha, biti će uklonjene, jer on će biti svezan. (Otkr. 20:1-3) Tada će započeti uskrsnuće mrtvih, kao što je Isus obećao: „Dolazi čas, kad će svi u grobovima čuti glas njegov...i izaći na uskrsnuće... i koji ga budu čuli[pristali slušati], živjet će.“ (Ivan 5:25,28,29) Pavao dodaje: „Jer kako po čovjeku smrt, tako dođe i uskrsnuće mrtvih po čovjeku. Jer kako u Adamu svi umiru, tako će i u Kristu svi oživjeti.“ (1. Kor. 15:21,22) Misao je da će oni „koji čuju“ i koji su „u Kristu“ u svom srcu poslušati pravedne zakone kraljevstva. Svi takvi će „oživjeti“ i „živjet će,“ budući su postigli potpuno uskrsnuće, ili ponovno podizanje, pred Bogom. Kakva blažena prilika očekuje čovječanstvo!

Sefanijino proročanstvo završava s temom radovanja i hvale. (Sef. 3:14-20) Naš Ključni Redak kaže da „Kćer Sionska“ pjeva. Ovo izgleda upućuje na Izrael i na ostatak čovječanstva – zemaljsku djecu kraljevstva. Oni se „vesele i raduju zauvijek“...“ono prijašnje[nevolje] neće se spominjati, niti će na um dolaziti.“ (Iza. 65:17-22)

Ignoriranje Božje Jasne Istine

Ključni redak: „Jer što se na njemu ne može vidjeti, od postanja svijeta moglo se je spoznati i vidjeti na stvorenjima, i njegova vječna sila i božanstvo, te nemaju izgovora.“
Rimljanima 1:20

Izabrani tekstovi:
Rimljanima 1:18-23,28-32

određuje zvjezdama broj njihov, koji ih sve zove imenom. Gospod je naš tako velik i u moći tako bogat; mudrost njegova nema granica.“ (Ps. 19:1; Ps. 147:4,5) Božje karakterne osobine mudrosti, vjerne ljubavi, milosrđa, pravde, i moći, su također vidljive onima koji razumiju njegove planove i namjere. Nama je rečeno, „Bog je ljubav,“ i da je „tako ljubio svijet, da je predao svojega jedinorođenog Sina, da svaki, koji vjeruje u njega, ne pogine, nego ima život vječni.“ (1. Ivan. 4:8; Ivan 3:16)

Da u potpunosti otkrije svoj karakter, Nebeski je Otac, u svojoj mudrosti, dopustio postojanje zla tako da čovječanstvo može naučiti da je „griješ,“ „neizmjereno grešan.“ (Rim. 7:13) Dio velike lekcije koju čovjek uči s obzirom na grijeh je da ništa nije skriveno od očiju našeg Stvoritelja. Sve je otvoreno izloženo njegovom pogledu, i na koncu će biti otkriveno kakvo je uistinu. Isus je

SUVERENITET i neograničena moć Svemogućeg Boga u vezi sveg njegovog stvorenja se može „spoznati,“ kao što naš Ključni Redak navodi, u vidljivim stvarima prirode. „Nebesa pripovijedaju slavu Božju, djela ruku njegovih navješćuje svod nebeski.“ „On, koji

rekao, „Jer nije ništa skriveno, što se neće otkriti, nije ništa tajno, što neće doći na svjetlo.“ (Marko 4:22) Te otrežnjavajuće riječi su u skladu sa drugim Biblijskim tekstovima koji upućuju na to da će i na nacijama i na pojedincima biti izvršeni sudovi, sa svim zlom i grijehom očitovanima u Božjim očima.

U recima naše pouke, Pavao kaže, „Jer se otkriva gnjev Božji s neba na svaku bezbožnost i nepravdu ljudi, koji drže istinu u nepravdi, Jer što se može doznati o Bogu, očito je u njima; jer im je Bog objavio. Jer što se na njemu ne može vidjeti, od postanja svijeta moglo se je spoznati i vidjeti na stvorenjima, i njegova vječna sila i božanstvo, te nemaju izgovora.“ (Rim. 1:18-20) U 18 retku Pavao govori o onima koji „drže“ ili „sputavaju“ istinu. Svijet je slijedio tu praksu tokom cijele povijesti, počev sa Sotonom, koji je potisnuo istinu govoreći Evi veliku laž, „Ne, nećete umrijeti.“ (1. Moj. 3:4) Pod zlim utjecajem Protivnika, čovječanstvo je općenito slijedilo sličan pravac, stavljajući „tamu za svjetlost, i svjetlost za tamu.“ (Iza. 5:20) Zaista, „bog ovoga svijeta zaslijepio je nevjerničke umove da im ne zasvijetli svjetlo slavnoga evanđelja Krista, koji je slika Božja.“ (2. Kor. 4:4)

Međutim, Biblija nam zasigurava da će vladavina grijeha i smrti uskoro doći kraju. To će biti ostvareno kroz Božji plan spasenja, koji je usredotočen na „Janjetu Božjem koje odnosi grijeh svijeta.“ (Ivan 1:29) Psalmista govori o vremenu kada će Nebeski Otac reći, „Primirite se i znajte da ja jesam Bog.“ (Ps. 46:10) Na kraju sadašnjeg „vremena nevolje“ na zemlji, Gospodin će zapovijediti nacijama da prestanu sa svojim ispraznim nastojanjima da se spase – „primirite se“ – i prepoznaju njega kao svog vođu. Bog će pokazati

cijelom čovječanstvu da je jedini pravi temelj za mir pravednost, i on će im dati priliku da se postepeno nauče njegovim putevima. Nama je zajamčeno da će njegovo obećano kraljevstvo biti slavno, i premda „plakanje može trajati svu noć, ali jutrom radost dolazi.“ (Ps. 30:5)

Zasađeni s Njime

„Jer kad smo zasađeni s njime u obličju njegove smrti, bit ćemo tako i ustajanjem.“ - Rimljanima 6:5 RV

NAŠ UVODNI TEKST služi kao podsjetnik o Božjoj namjeri da oni koji su bili pozvani da budu dijelom Božanske obitelji trebaju slijediti stazu priređenu od njegovog Sina, Krista Isusa. Novi Zavjet Suvremeni Prijevod prijevodi riječ “zasađeni” sa “ujedinjeni s njim” u njegovoj smrti i u njegovom uskrsnuću. Misao o biti “ujedinjen” s njim kao Božji zasad podsjeća nas na Isusove riječi, “Ja sam pravi čokot, a moj je Otac vinogradar.” (Ivan 15:1) Bog je vlasnik i njegovatelj svog simboličnog vinograda, i Isus je čokot njegovog zasada. Nebeski Otac ne samo da zasađuje, nego također i nadgleda razvoj i brine se za pravi čokot, i on na njegovu slavu donosi plod. Ova slika označava činjenicu da je Bog autor plana vjekova, središnje mjesto kojega je poziv i razvoj posebne klase, “Naroda za njegovo ime.” (Djela 15:14)

VI STE LOZE

Isus nam govori o našoj prednosti da budemo dijelom tog zasada Božjeg, govoreći, “Jas am čokot, vi ste loze.” (Ivan 15:5) On nas također poučava o potrebi da “ostanemo” na čokotu, i da “donosimo mnogo ploda.” (reci 5-8) Ostati na čokotu – Isusu – znači hoditi njegovim stopama i postajati sve više sličniji njemu u karakteru. To također označava prednost trpljenja s njim, i da se bude “zasađen” s njim “u obličju njegove smrti,” kako bi smo tako mogli sudjelovati i u “obličju njegova uskrsnuća.” Pavao kasnije u knjizi Rimljanima ističe da je naša nada da budemo “nasljednici Božji, i sunasljednici Kristovi,” uvjetna, temeljena na našem

ispunjavanju zahtijeva, “ako trpimo zajedno s njim da bi smo zajedno s njim bili i proslavljeni.” (Rim. 8:17)

Proces da se bude “zasaden,” ili “ujedinjen” s našim Gospodinom počinje onda kada smo napravili potpuno posvećenje da ćemo vršiti volju Nebeskog Oca – odustajući od naše vlastite volje kako bi smo slijedili Gospodarev primjer samopožrtvovnosti. Simbol krštenja u vodi to prekrasno oslikava, pokazujući da smo mi bili “kršteni u Krista Isusa,” i “sahranjeni svojim krštenjem u njegovu smrt.” (Rim. 6:3,4) Prihvaćeni od Oca, mi postajemo “loza,” i počinjemo uzimati životodajne hranjive tvari pružene od Isusa, korijena i stabljike čokota, kako bi smo “donosili mnogo ploda.” Biti “zasaden s njime” u jedinstvu s našim Gospodinom također se proširuje na mnoge druge loze čokota – našu braću. “Tijelo Kristovo” – jedno tijelo sa mnogim udovima – je još jedan Biblijski simbol korišten da pokaže jedinstvo te pripreme. Zaista, ona iskustva koja dotaknu jednu “lozu” čokota, ili jedan “ud” tijela, osjećaju svi, i sve bi ih loze trebale koristiti kao kamenove izgradnje u stjecanju ispravnog rasta u karakternu sličnost našem Gospodinu i uzoru. (1. Kor. 12:12-14,18,27; Efež. 4:15,16)

Ispravan rast kao loza na čokotu, hodajući “ne po tijelu, već po Duhu,” vodit će nas k zrelosti u Kristu Isusu. (Rim. 8:1-4) Ne postoji drugi način na koji možemo postići novu prirodu i biti “zasadeni s njime” u njegovom uskrsnuću. Ako se, milošću našeg Nebeskog Oca, nađemo vjernima do smrti u tom nastojanju, mi ćemo ispuniti u nama sljedeći Biblijski simbol. Oni u “Sionu” koji ostanu vjerno na čokotu, pod Gospodarevim pomazanjem, biti će nazvani “stabla pravednosti koja je Gospodin zasadio, da pokažu njegovu ljepotu.” (Iza. 61:3)

VAŽNOST DRVEĆA

U Svetom Pismu se na dosta mjesta ukazuje na drveće. Ponekada je to na simboličan način, označavajući bogatstvo i moć vođa među nacijama. U jednom takvom

slučaju, Nebukadnezar je sanjao drvo “usred zemlje” koje je bilo “jako,” i čija je visina “dopirala do nebesa.” Tumačeći njegov san, Danijel je rekao da je drvo predstavljalo Nebukadnezara, kao kralja nad Babilonskim carstvom, koje je u to vrijeme bilo najopsežnija i moćna nacija na zemlji. (Dan. 4:10,11,20-22) Mi također zapažamo ove riječi Psalmiste: “Vidio sam zloga kako je nasilan, kako se širi kao razgranato drvo na svom tlu.” (Ps. 37:35) Prijevod Novi Svijet govori o tom drvetu kao “o razgranatom na tlu domaćem.” To prikladno opisuje “tlo” ponosa i zloće na kojemu su vođe – ili drveće – palog čovječanstva bili zasađeni od Sotone, “boga ovog doba.” (2. Kor. 4:4; Gal. 1:4)

Sveto Pismo spominje brojne vrste drveća. U raznim su odlomcima su spomenuta drveća poput badema, jabuke, aloe i cedar. (Prop. 12:5; Pjesma 2:3; 4. Moj. 24:6) “Libanonski cedrovi” bili su korišteni u građenju Salamunovog hrama i njegove kuće. (Ps. 104:16; 1. Kralj. 5:1-6; 7:1,2) Drvo cedar je zimzelen, ali također ima posebno svojstvo da bude otporan na insekte i druge izvore propadanja. Simboličkim jezikom, Psalmista kaže da “će pravednik...kao cedar na Libanonu rasti.” (Ps. 92:12) To je prikladan simbol vječnog života, koji će biti dan svima koji će na koncu postići pravednost.

Nebeski je Otac rekao Noi da sagradi arku od “drveta gofera” – smatra se da je to najverovatnije bilo drvo čempresa – i dao mu je točne specifikacije s obzirom na njenu gradnju. (1. Moj. 6:14-16) Kasnije je Bog dao upute Mojsiju što se tiče gradnje Šatora od sastanka. Jedan od njegovog najvažnijeg namještaja bio je “kovčeg svjedočanstva,” ili “saveza.” Bog je rekao Mojsiju da ga napravi od “akacijinog drveta,” koje je bilo jedna vrsta bagrema, i da ga u cijelosti obloži sa “čistim zlatom.” Kovčeg je trebao biti pokriven sa “poklopcem,” također od čistog zlata, na krajevima kojega je trebalo načiniti “dva keruba.” Bog je rekao što se tiče tog jednostavnog drvenog kovčega, sa njegovim različitim oblozima od zlata: “Tu ću se sastajati s tobom i odozgo iznad poklopca, između

dva keruba koja su na kovčegu svjedočanstva, govoriću ti sve zapovijedi za Izraelove sinove.” (2. Moj. 25:10-22)

U jednoj od daljnih Božjih uputa Mojsiju, on pruža detalje kako se ima napraviti “sveto ulje za pomazanje.” Osim različitih začina koji su trebali biti dodani, glavni je sastojak bilo maslinovo ulje, iscijeđeno iz ploda drveta masline. (2. Moj. 30:22-31) To “sveto ulje pomazanja,” koje je bilo korišteno da posveti svu opremu i posude Šatora od sastanka, simbol je Svetog Duha. Isus je obećao svojim učenicima da kada “Duh istine” bude došao, on će ih “uputiti u svu istinu,” i on se molio da istina ima svoj posvećujući učinak na njih. (Ivan 16:13; 17:17,19) U skladu s time, apostol Ivan govori o “dvije masline,” simbolu istina sadržanih u Starom i Novom Zavjetu, koji su bili “svjedoci” Božjeg plana tokom Evanđeoskog Doba. (Otkr. 11:3,4)

Također se prisjećamo izvještaja o Zakeju, koji se je, zbog svog niskog rasta, popeo na drvo smokve kako bi mogao vidjeti Isusa. (Luka 19:1-9) Njegovo ime na Hebrejskom znači “čist.” Iako je on bio prezreni poreznik, i očigledno nije uvijek bio pošten u svom ophođenju s narodom, Zakej je pokazao čistoću svog srca priznavši svoju želju da da siromašnima i da četverostruko vrati bilo kome od koga je nezakonito uzeo bilo što. Isus je ostao u njegovoj kući kao gost, i blagoslovio ga zbog njegovih ispravnih želja, rekavši mu, “Danas je došlo spasenje ovoj kući.” Kaku prekrasnu pouku ovdje primjećujemo – da Bog može ponekada uzeti nešto tako obično kao drvo, i u svojoj providnosti, koristiti kao oruđe u ostvarenju svojih pravednih namjera.

USPOREDBE O DRVEĆU

Isus je u brojnim prilikama, govorio o drveću simbolički ili u usporedbama. Mi citiramo jedan takav slučaj: “Zatim im je ispričao jedno poređenje: Pogledajte smokvu i sve ostalo drveće. Kad vidite da je već napupilo, i sami znate da je blizu ljeto...ovaj naraštaj neće proći dok se sve to ne dogodi.” (Luka 21:29-32) Drvo smokve je bilo korišteno i u

Starom i Novom Zavjetu da predstavi naciju Izrael. (Jer. 24; Marko 11:11-21) Ovdje, kratko prije svoje smrti, Gospodin je prorokovao o svom drugom dolasku, ili prisutnosti, tijekom kojeg vremena je on rekao da će drvo smokve, i mnoga druga drveća – ili nacije – “napupati.”

Zaista je očito, ispunjenje ovog “znaka” prisutnosti našeg Gospodina. Tijekom prošlog stoljeća smo vidjeli uspon Izraela kao države i njihovu istaknutost kao nacije. Također smo svjedočili porastu ukupnog broja suverenih nacija od nešto manje od pedeset 1914 pa do blizu dvije stotine danas – gotovo četverostruko povećanje. Kako točno pupanje “dveta smokve” i “sveg drveća” oslikava vrijeme u kojem mi živimo.

DANE ZAPOVIJEDI

Pod Mojsijevim Zakonom, postojale su zapovijedi i upute dane Izraelu što se tiče drveća, osobito onog koje je davalo hranu. Citiramo: “Ako mnogo dana držiš pod opsadom neki grad boreći se da ga osvojiš, nemoj uništavati sjekirom drveće,...s tog drveća možeš da jedeš,...(jer drveće poljsko je ljudski život)...Možeš da oboriš samo ono drvo za koje znaš da mu se plod ne jede.” (5. Moj. 20:19,20) U jednoj drugoj uputi mi čitamo, “Kad uđete u zemlju i zasadite bilo koju voćku,...To drvo[plod] tri godine smatrajte neobrezanim...Četvrte godine sav njegov rod postaće nešto sveto što će služiti za praznično veselje Gospodinu...Pete godine možete da jedete njegove plodove.” (3. Moj. 19:23-25) Kako su praktične bile te upute. Zasigurno bi bilo razumno spasiti drveće koje je bilo korišteno za hranu nakon osvajanja neprijatelja, i mudro suzdržati se od jedenja sa novo zasađenog voćaka sve do pete godine, kada bi bile mnogo zrelije, i kvaliteta ploda mnogo bolja.

Bog je također zapovijedio Izraelu da ne koriste drveće kao postavke za idolsko obožavanje. Čitamo: “Ne sadi sebi nikakvo drvo da ti bude kao obredno deblo kod oltara koji ćeš podići Gospodinu, svom Bogu. Ne postavljalj sebi nikakav obredni stup, jer to mrzi Gospodin, tvoj Bog.” (5. Moj.

16:21,22) Bog je to morao reći zato što su gotovo sve poganske nacije koje su okruživale Izrael sudjelovale u praksi sađenja obrednog drveća. Oni bi zatim koristili drvo kao gorivo za pravljenje rezanih likova i za prinošenje odvratnih žrtvi u obožavanju svojih lažnih bogova. (5. Moj. 7:1-5; 12:1-3) Izrael, međutim, nije poslušao tu zapovijed, i često su kopirali praksa svojih poganskih susjeda. “Podizali su sebi obredne stupove i obredna debla na svakom visokom drvetu i pod svakim zelenim drvetom. I po svim obrednim uzvišicama prinosili su kad, baš kao narodi.” (2. Kralj. 17:10,11)

Ezekija, jedan od nekolicine pravednih kraljeva Izraela i Jude, “uklonio je obredne uzvišice, oborio obredne stupove, posjekao obredno deblo,...On se uzdao u Gospodina, Izraelovog Boga.” (2. Kralj. 18:4,5) Kako su ti uvjeti slični onima našeg vremena, kada čovječanstvo obožava lažne bogove i idole svake vrste i mašte. Međutim, Bog nam jamči da će sva takva “nepravda kao stablo slomiti.” (Job 24:20) Sve što stoji na putu ostvarenja Božjih planova i nauma biti će potrešeno i neće ostati, “kako bi ostalo ono što se ne može uzdrmati...Jer naš Bog je također vatra koja proždire.” (Hebr. 12:26-29)

GRADNJA GOSPODNJEG DOMA

Kad su se Izraelci vratili u Jeruzalem iz Babilonskog sužanjstva, bilo je to u svrhu ponovne izgradnje njihovog hrama. Međutim, oni su isprva zanemarili to djelo, i bili prekoreni od Gospodina. Kroz proroka Hagaja, Bog je rekao: “Razmislite u svom srcu o putevima svojim. Idite na goru i donesite drva! Sagrađite dom da mi donosi radost i da se proslavim.” (Hag. 1:7,8) Iako su oni bili sakupljali drvo i druge materijale, oni su ih koristili za gradnju svojih vlastitih kuća, umjesto doma Gospodnjeg. U međuvremenu, hram je nastavio biti zapostavljen. (reci 4,9) Nakon što ih je Bog ozbiljno prekorio zbog toga, narod se konačno osvjestio s obzirom na svoju dužnost i predivnu prednost služenja njemu,

“i došli su da rade u domu Gospodina nad vojskama, svog Boga.” (redak 14)

Ovdje nalazimo vrlo važnu pouku za nas. Jesmo li bogato zaposleni u građenju duhovnog hrama Novog Stvorenja, ili mi zanemarujemo taj napor i gradimo tjelesna, privremena prebivališta za staru, palu prirodu? Mi moramo stalno ispunjavati naš zavjet posvećenja, budući da smo predstavili naša “tijela kao žrtvu živu, svetu, ugodnu Bogu, da služimo Bogu koristeći svoj razum,” nastojeći ne da nas “i dalje oblikuje ovo doba, nego da se preobrazimo obnavljanjem svog uma.” (Rim. 12:1,2)

Djelo građenja u kojem učestvujemo u sadašnje vrijeme nije temeljeno na korištenju materijala kao što su doslovno drveće ili kamen. Pavao kaže da mi “zidamo na temelju apostola i proroka, a ugaoni kamen temeljac je sam Krist Isus.” Na tom sigurnom temelju mi smo bili “skladno povezani” pod Božjim nadzorom da budemo “sveti Gospodnji hram...ugrađeni u građevinu u kojoj Bog prebiva Duhom.” (Efež. 2:20-22) Kada jednom bude bio dovršen, Bog će “ispuniti ovaj dom slavom,” i “doći će žudnja svih naroda,” posredstvom blagoslova kraljevstva koji će poteći čovječanstvu iz Božjeg duhovnog hrama. (Hag. 2:7)

Baš kao što su Izraelci bili potaknuti na rad na domu Gospodnjem, tako i mi primamo ohrabrenje i duhovnu snagu da učestvujemo u građenju našeg Kršćanskog karaktera, i da donosimo plod. To dolazi od Boga, kroz Krista Isusa, koji nam “posta mudrost od Boga i pravednost i posvećenje i iskupljenje[izbavljenje].” (1. Kor. 1:30) Prema tome, mi se nemamo u čemu proslavljati, kako Pavao kaže u nastavku, govoreći, “Ko se hvali, neka se hvali Gospodinom.” (redak 31)

HRANA OD BOGA

Da bi se bilo ispravno “zasađeno s njim” u sličnost Kristu Isusu zahtijeva da primamo duhovnu prehranu. To nam dolazi kroz hranjenje sa Božjom Riječi, probavljanje, i

usvajanje njenih načela u naš svakodnevni život. Propust da se hrani i usvaja te stvari značit će neuspjeh u rastu, i bez rasta, mi nećemo biti u stanju proizvesti plod. Takvo će stanje na koncu rezultirati da budemo “izbačeni napolje kao grana.” (Ivan 15:6) Međutim, ako se budemo hranili primjerom kojeg nam je Gospodar postavio i oponašali ga najbolje što budemo mogli, Božjom ćemo milosti postupno rasti u karakternu sličnost njemu, tako da možemo postati “drveće pravednosti” u Sionu.

Kada je mlado drvo zasađeno, ono pušta korijenje što dublje, koje se često probija kroz mnoge prepreke, da dođe do svog cilja dobivanja vode i drugih hranjivih tvari. To ima dvostruku korist. Voda i hranjive tvari koje korijenje upija donose vitalnost i zdravlje drvetu, tako da će ono nastaviti rasti i proizvoditi željeni plod. U isto vrijeme, kako korijenje raste i širi se na sve strane, snaga drveta je uvelike povećana, dajući mu veću sposobnost da izdrži oluje, vjetar, i druge potencijalno štetne uvjete.

Isto će biti i sa nama. Mi bi trebali marljivo tražiti vitalne hranjive tvari koje nalazimo u Božjoj Riječi istine, ne dopuštajući preprekama palog tijela ili duhu svijeta da nas u tome spriječe. Naš je Gospodin rekao, “Blago žednima i gladnima pravednosti, jer oni će se nasititi.” (Mat. 5:6) To jest, oni će se “nasititi” sa onim načelima istine i pravednosti neophodnima da bi mogli “donijeti mnogo ploda.” To prodiranje korijenja u dubinu se odražava u vremenu koje potrošimo na osobno proučavanje i duboko razmišljanje, isto tako kao i na naše druženje sa braćom, dok razmatramo zajedno Sveto Pismo. Kakove li radosti “sakupiti se...” sa “svetima koji žrtvom sklopiše savez sa [Bogom].” (Ps. 50:5)

Kako tražimo vodu života, korijenje naše vjere postaje sve dublje i jače, omogućujući nam da izdržimo ozbiljne kušnje i testiranja na uskom putu žrtve. Često, to jačanje naše vjere dolazi od dubokog razmišljanja o mnogim dragocjenim obećanjima Božje Riječi, kao što su poznate riječi Psalmiste, “Jest, da mi je i dolinom smrtne sjene proći,

zla se neću bojati: jer ti si sa mnom; štap tvoj i palica tvoja tješe me. Ti stol preda mnom pripravljáš...uljem mi glavu mažeš,...Doista, dobrotu i milost pratit će mene u sve dane života mojega; u domu GOSPODINOVU ću prebivati zauvijek. (Ps. 23:4-6) Mi također imamo jamstvo da “Bog čini da sve doprinosi dobru onima koji ga vole. Te je ljude Bog izabrao prema svom planu.” (Rim. 8:28 SP) Ta, i mnoga druga obećanja, su osmišljena da ojačaju korijenje naše vjere do te mjere da možemo imati “potpuno pouzdanje” “nade” i “vjere,” i biti u stanju reći sa Pavlom, “Dobar boj sam vojevao,...vjeru sačuvao.” (Hebr. 6:11; 10:22; 2. Tim. 4:7)

U jednom drugom Psalmu mi čitamo, “GOSPODIN određuje korako dobra čovjeka:...Ako i padne, neće biti sasvim oboren, jer ga GOSPODIN rukom svojom pridržava.” (Ps. 37:23,24) Ove riječi upućuju na činjenicu da ćemo se spotaknuti i pasti sa vremena na vrijeme unatoč našoj najvećoj želji da rastemo jačima kao zasad Gospodinov i da proizvodimo željeni plod. Ipak, Bog nas ne odbacuje, nego nas “pridržava,” baš kao što i vinogradar čini sve što može da podrži i podupre drvo koje je slabo zbog štete od elemenata ili nekog drugog destruktivnog izvora. Prema tome, kada vidimo da smo se spotakli i da smo u duhovnoj tjeskobi, trebali bi smo nastaviti puštati korijenje naše vjere da izvlači potrebno ohrabrenje i ispravljanje iz Božje Riječi. Mi bi također, trebali ići izravno k Gospodinu – našem vinogradaru – u molitvi, i “pristupati smjelo prijestolju milosti da primimo milosrđe i nađemo milost za pravodobnu pomoć.” (Hebr. 4:16)

VAŽNOST SVJETLA

Da bi drvo raslo, ono treba sunčevu svjetlost. Kroz cijelu Bibliju, svjetlo je korišteno kao još jedan važan simbol istine. Sveto Pismo nam govori da “Bog je svjetlo,” i Isus je podsjetio svoje učenike, “svjetlo sam svijeta.” (1. Ivan. 1:5; Ivan 9:5) Apostol Pavao ukazuje na “svjetlo slavnoga evanđelja Krista, koji je slika Božja,” i rekao je braći u Efezu, “zasvijetlit će ti Krist.” (2. Kor. 4:4; Efež. 5:14) Mi također

imamo jamstvo da svjetlo Božje naklonosti svijetli posebno na one koji nastoje hoditi u pravednosti. “Svjetlo je posijano za pravednika i radost za one koji su čestita srca.” (Ps. 97:11)

Budući da drvetu treba svjetlo, ono ima tendenciju rasti prema gore prema njemu. Ako tamo gdje je bilo posađeno nema obilja svjetla, drvo će se često savijati i okretati sve dok njegove grane ne dosegnu područje gdje ima više svjetla, u koje će vrijeme rasti gore prema njemu. Jedini izvori svjetla istine, kao što je gore citirano iz Svetog Pisma, su Bog, njegov Sin Krist Isus, i evanđelje Krista koje nalazimo u Svetom Pismu. Sav naš duhovni rast treba biti usmjeren prema tim izvorima svjetla, i, poput drveća, mi moramo ulagati svaki napor i u potpunosti okretati naš fokus prema Gospodinu da bi dobili najveće obilje svjetla. Isus je potaknuo svoje učenike, “Dok imate svjetlo, vjerujte u svjetlo da možete biti djeca svjetla.” (Ivan 12:36) Stoga, da bi smo “vjerovali u svjetlo,” koje nam je pruženo, znači da mi moramo posegnuti za njime i rasti prema njemu svaki dan našeg zemaljskog proputovanja.

“Jer je Bog, koji je zapovjedio da iz tame zasvijetli svjetlo, zasvijetlio u našim srcima da dade svjetlo spoznaje slave Božje na licu Isusa Krista.” (2. Kor. 4:6) Koji nam je dragocjeni dragulj Pavao ovdje dao! Iako je naša želja savijati se i rasti prema svjetlu istine, sam Bog je taj koji usmjerava svoje svjetlo da svijetli tako da mi možemo izići “iz tame” i da njegove zrake “zasvijetle u našim srcima,” i Bog je taj koji nam je dao spoznaju svoje slave očitovane u Isusu Kristu!

ISKUŠENJA I TESTIRANJA

Ispitivanje godina na drveću je često pokazatelj različitih uvjeta koji su ili promicali ili sprečavali rast. Vremena suše, vatre, ili drugih teških uvjeta, u usporedbi sa razdobljima obilne kiše, sunca, i hranjivih tvari očitovat će se u relativnoj širini prstenova, isto tako kao i u prirodi njihovog izgleda. Kod nas, osim gore spomenutih prepreka i spoticanja, koji nam se često dogode zbog naših slabosti i tjelesnih

sklonosti, mi također doživljavamo kušnje i testiranja iz drugih izvora – ponekada vrlo teških. Poput drveća, naš rast može s vremenom izgledati da je spriječen, ali mi imamo jamstvo da Gospodin neće dopustiti da u naš život dođe bilo koje iskustvo koje je veće od onoga što mi možemo nositi. (1. Kor. 10:13)

Mi također imamo obećano jamstvo koje je dao Apostol Petar, “da se prokušanost vaše vjere, mnogo dragocjenije od zlata koje propada, iako se vatrom kuša, nađe na hvalu, čast i slavu za dolaska[kad se otkrije SP] Isusa Krista.” (1. Pet. 1:7) Pavao dodaje da se obučavanje koje mi primamo kroz ta iskustva “za sada ne čini da je radost, nego žalost, ali poslije donosi mironosni plod pravednosti onima koji su njime uvježbani.” (Hebr. 12:11) Zaista, donošenje “ploda pravednosti” je cilj koji je pred nama kao zasadu Gosodinovom.

DONOŠENJE PLODA

Donošenje ploda, kao što smo zapazili u gore citiranom odlomku, je konačni cilj toga biti “zasaden zajedno” sa Kristom. Izvjesni uslovi su preduvjet za naše donošenje ploda. Kao prvo, mi moramo “ostati na čokotu,” – Kristu Isusu – i on mora prebivati u nama, kroz snagu i utjecaj Svetog Duha. (Ivan 15:4,5; 14:16-18) Osim toga, “moje riječi,” rekao je Isus, moraju također ostati u nama tako da mi možemo ispravno “iskati” za potrebnu pomoć da donosimo mnogo ploda. (Ivan 15:7) Ništa manje nije važan ni zahtijev, da smo, dok mi donosimo plod, čišćeni, “da možemo donijeti više ploda.” (redak 2) Na svu sreću, to čišćenje radi veliki vinogradar, naš svemudri Nebeski Otac. On točno zna vrijeme kad se treba napraviti to čišćenje, i mjeru do koje ga je potrebno napraviti. On ima savršenu vještinu za uraditi to bez da nam naškodi kao Novom Stvorenju. U stvati, jedino će Božje čišćenje, rezultirati s time da ćemo donijeti više ploda.

Nebeski Otac biti će proslavljen u onoj mjeri u kojoj se naš plod povećava. Kako mi sazrijevamo i povećavamo naš

plod, to će voditi do “zaslađivanja” različitih elemenata Kršćanskog karaktera u našim srcima i mislima, i do najveće moguće mjere, u našim riječima i postupcima. Isus je rekao, “jer svako se stablo poznaje po svome plodu...Dobar čovjek iz dobre riznice svoga srca iznosi ono što je dobro,...jer iz obilja srca usta njegova govore.” (Luka 6:44,45) Neka bi smo, prema tome, nastojali razviti zreli plod, kao što nas Petar potiče: “Dodajte svojoj vjeri,” svojstva čestitosti, spoznaje, uzdržljivosti, postojanosti, pobožnosti, bratoljublja, i ljubavi. “Ako to imate, “ nastavlja on, “i time obilujete, nećete biti besposleni ni besplodni u spoznaji Gospodina našega, Isusa Krista,...braćo, to revnije,...jer ako to činite, nećete nikada pasti. “ (2. Pet. 1:5-10)

OBAVIJEST NAŠIM ČITATELJIMA:

10 Srpnja ove godine održavamo naš posebni jednodnevni sastanak na koji ste svi srdačno pozvani. Sve informacije u vezi tog skupa možete naći na našoj službenoj web stranici. Moto kongresa je: NADA KRALJEVSTVA.

Neki od govora koje ćemo čuti jesu:

- STRUKTURA BOŽJE VLADAVINE
- NEBESKI DIO KRALJEVSTVA
- ZEMALJSKI DIO KRALJEVSTVA
- NAKON HARMAGEDONA BOŽJE KRALJEVSTVO
- KOLIKO JE BLIZU BOŽJE KRALJEVSTVO

Srdačno vas pozivamo da nam se pridružite na toj obilatoj duhovnoj gozbi.

Program započinje u 15,20h sa muzičkim uvodom i u cijelosti će se prenositi preko interneta.

NADA KRALJEVSTVA

Regionalni Kongres Istraživača Biblije u Hrvatskoj

10 Srpnja/ Jula, 2016

Obećanja

“Dogodit će se na kraju danĀa: Gora Doma Jahvina bit će postavljena vrh svih gora, uzvišena iznad svih bregova. K njoj će se stjecat svi narodi, nagnut će mnoga plemena i reći: "Hajde, uziđimo na goru Jahvinu, u Dom Boga Jakovljeva! On će nas naučit` svojim putovima, i hodit ćemo stazama njegovim. Jer će sa Siona Zakon izaći, riječ Jahvina iz Jeruzalema. On će upravljati mnogim pućanstvima i bit će sudac moćnim narodima. Svoje će maćeve prekovati u ralice, a svoja koplja u radne srpove. Narod na narod neće maća dizati niti će se više za rat vjećbati. Svaki će mirno živjeti pod lozom vinovom, pod smokvom svojom, i nitko ga neće plaćiti. To rekoće usta Jahve nad Vojskama.”

Mihej 4:1-4